

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número *** · divendres 29 de maig de 2026

Comissió de Territori i Habitatge

Sessió 36

Comissió de Transició Ecològica

Sessió 22

Presidència de l'Il·lm. Sr. Joaquim Calatayud Casals

Sessió 36 de la CTH

Sessió 22 de la CTE

La sessions de la Comissió de Territori i Habitatge (CTH) i de la Comissió de Transició Ecològica s'obren a ****. Presideix Joaquim Calatayud Casals, acompanyat del vicepresident, Albert Salvadó Fernández, i del secretari, Francesc Jesús Becerra Ramírez. Assisteix la Mesa el lletrat Ramon Eudald Torrents Munt.

Hi són presents [José Ignacio Aparicio Ciria](#), [Eva Candela López](#), [Neus Comes Pon](#) i [Manel Ezquerria Tomàs](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Montse Ortiz i Martí](#), [Judith Toronjo i Nofuentes](#) i [Salvador Vergés i Tejero](#), pel G. P. de Junts; [Ester Capella i Farré](#) i [Lluïsa Llop Fernández](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Àngels Esteller Ruedas](#) i [Eva García Rodríguez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Andrés Bello Sanz](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns; [Dani Cornellà Detrell](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC).
Comissió de Transició Ecològica - Comissió de Territori i Habitatge. Text presentat:
BOPC 496, 3.

El president

Bona tarda.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (compareixença del Govern)

200-00026/15

Comencem aquesta comissió conjunta de..., bé, Comissió de Territori i Habitatge i de Transició Ecològica de manera conjunta amb l'únic punt de l'ordre del dia, que és la presentació de la llei de pressupostos del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

Donar la benvinguda a l'honorable consellera, la Sílvia Paneque; al secretari general del departament, el senyor Jordi Terrades. I, per tant, doncs comencem amb uns minuts de retard, però intentarem ser doncs concisos amb les intervencions. Ja saben la mecànica: la consellera tindrà un temps màxim inicial d'una hora. Després, els portaveus es repartiran, com que hi han els dos portaveus de les dues comissions, els deu minuts com considerin, d'acord?, però intentarem cenyir-nos als deu minuts. Després tindran un segon torn els diputats i diputades que intervinguin, un segon torn de cinc minuts, i, finalment, un altre torn doncs de la consellera. Per tant, doncs, amb el seu permís, i sense més demora, a no ser que hi hagi alguna objecció, hi hagi algun comentari... *(Pausa.)* Doncs comencem. I, per tant, doncs ho repeteixo, benvinguda honorable consellera. I, quan vulgui, té la paraula per un temps màxim d'una hora.

Gràcies.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Moltes gràcies, president. Diputats i diputades, molt bona tarda a tots i a totes. Permetin-me que comenci fent una afirmació que ja he fet abans, però crec que pertoca avui també fer-la en comissió, que és que aquest pressupost finalment és una molt bona notícia per al país, per a Catalunya, per al Departament de Territori, Habitatge i transició ecològica també, però per al conjunt del país és una bona notícia. I, finalment, és el fruit del treball, també, conjunt amb els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana, dels Comuns, gràcies a aquest treball durant setmanes i mesos, intentant buscar aquells projectes, aquelles inversions, aquelles infraestructures, aquelles polítiques que han de donar resposta als principals problemes i reptes que tenim com a país; com dic, aquest treball conjunt i aquesta voluntat de fer avançar el país finalment s'hagi concretat en el que a partir d'ara els voldré detallar vinculat al departament. Per tant, volia començar agraint aquest treball conjunt i aquests acords amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i amb el Grup Parlamentari dels Comuns.

Crec que a hores d'ara, després de ja algunes comissions, saben la xifra global del pressupost, 49.162 milions d'euros, un creixement d'un 22,8 per cent respecte a l'últim exercici. I, en aquest marc pressupostari, des del departament la veritat és que estem satisfets de fer un salt espacial en l'àmbit pressupostari. És veritat també que en aquest departament recauen alguns dels reptes més..., en fi, que la ciutadania marca també com a principals, com pot ser l'habitatge, com pot ser la modernització de les infraestructures al nostre país, com pot ser també l'àmbit de la mobilitat i de la preservació dels nostres entorns –transició energètica i cicle de l'aigua. Per tant, és veritat que això ha fet que el nostre departament tingui un salt important en l'àmbit de recursos.

Concretament, disposarem de 3.453 milions d'euros; això representa un increment del trenta cinc per cent respecte a l'últim exercici pressupostari –894 milions més–, i, si ho comparéssim amb el 2015, el creixement és del cent nou per cent. Per tant, un increment important, perquè així les polítiques que desenvolupem ho requereixen. La xifra consolidada del departament i del sector públic adscrit arriba als 7.075 milions d'euros; aquí l'augment seria d'un 31,8 per cent. Això vol dir, per tant, 1.708 milions d'euros addicionals per actuar en les prioritats de país: habitatge, planificació, barris, aigua, transició verda, infraestructures i transport públic.

La primera bona notícia, jo crec, en l'àmbit del departament està vinculada a l'habitatge. Si bé la xifra global de l'esforç en recursos és de 1.900 milions d'euros més 600 de l'Institut Català de Finances, per tant, aquests 2.500 milions d'euros – els parlo de la xifra global –, destinem concretament 902 milions d'euros a habitatge i millores de barris, per tant, un creixement d'un 89,8 per cent en aquest àmbit, en l'habitatge i en la millora dels nostres barris, i és el més alt de tots els objectius departamentals que tenim, com els deia, en aquest conjunt que ha de donar recursos, aquests 2.500 milions d'euros, per afrontar, primer, l'emergència residencial, ampliar el parc d'habitatge protegit i assequible –protegit de manera permanent–, per a la rehabilitació i per a la millora de barris i viles. Aquests serien els principals objectius per a aquests recursos.

Segona bona notícia d'aquests pressupostos en el departament: cicle de gestió de l'aigua. L'autonomia hídrica en aquests pressupostos compta amb 984 milions d'euros; hi ha un creixement, per tant, d'un 32,7 per cent. M'ho han sentit dir moltes vegades: falta un dia menys, lamentablement, per a la propera sequera, i, per tant, no ho hem d'oblidar, perquè seria incomprendible per a la ciutadania que després de l'última sequera no estiguéssim preparats amb el cicle de l'aigua. Per tant, creixement important també en l'autonomia hídrica. D'aquests, 553 milions corresponen a l'ACA i 431, a ATL. Després d'aquests episodis de sequera, com deia, Catalunya necessita més reutilització, necessita més eficiència i necessita més infraestructures per arribar a aquest objectiu del setanta per cent de recurs hídric no convencional d'aquí al 2030.

Tercera bona notícia: la mobilitat. El transport públic eficient rep 2.049 milions d'euros. D'aquests recursos, 529 es destinen al model tarifari integrat i a la T-mobilitat; 60 milions, a bus interurbà i bus exprés; 15,7, als Brcats, i 26,4, al tramvia de Barcelona, per assenyalar-ne algunes. Per descomptat, si després tenen inquietud per alguna d'específica, els en podrem donar la informació.

I la quarta: la inversió en futur. Infraestructures resilents a tot el territori. Ara els donaré una xifra, que és... La xifra global són 2.244 milions d'euros en infraestructures resilents, per tant, amb l'objectiu de més recursos per reforçar el ferrocarril, carreteres, logística, ports, aeroports i mobilitat ciclista, mobilitat doncs

activa. Però aquí permetin-me que els doni una xifra que crec que també ens permet veure l'impacte real d'aquestes inversions al territori, és a dir, allò que la ciutadania veurà, palparà en els seus pobles i ciutats. I, fixin-se, si el 2023 la inversió –per tant, capítol 6 del pressupost– era de 815 milions d'euros, el 26 fem un salt d'increment d'un vuitanta per cent i ens situem als 1.440 milions d'euros en inversions al territori, eh?, per tant, no agrupades, no consolidades[#], sinó inversió real al territori, un creixement d'un vuitanta per cent a tot el territori català. Crec que és un... En fi, hem d'estar tots satisfets d'aquest impacte pressupostari a les nostres ciutats, als nostres pobles i viles.

I, finalment, la transició verda, que suma 896 milions d'euros –aquí hi ha un creixement d'un 30,6 per cent–, que van destinats a la transició energètica, a renovables, a biodiversitat, a residus, a economia circular i a la lluita contra el canvi climàtic. I, a més, activem 203 milions d'euros vinculats a projectes prioritaris aquest 2026. I, si miréssim d'aquí al 2030 –saben que els objectius en l'àmbit climàtic habitualment els situem al 2030–, hi hauria una previsió de 2.080 milions amb programes com

Fitxer 2

Regenera, Mobilitat Activa, o l'Agència de la Natura, que té una previsió específica de 100 milions d'euros també, gràcies a un acord amb el Grup Parlamentari dels Comuns.

Per tant, aquest pressupost ens permet governar amb ambició, ens permet protegir la gent en aquelles principals inquietuds o problemes que tenen, i ens permet preparar Catalunya per als reptes que venen. Són comptes, per tant, que transformen compromisos que teníem en polítiques concretes, en projectes concrets i útils per a la ciutadania.

I ara vaig a repassar cadascun d'aquests eixos, però aquesta era una valoració inicial que creia que era pertinent. De fet, ens dona un marc general, a tots i a totes, per situar aquests recursos addicionals que comptarem aquest 2026.

Anem per l'àmbit prioritari que tenim, com hem dit, l'àmbit de l'habitatge i millors barris. Ho he dit també en algunes ocasions, des del Govern sabem que hem de liderar tota la política pública d'habitatge de manera estructural, de manera continuada també, i amb polítiques innovadores que ens ajudin a transformar, que estiguin al servei dels nostres conciutadans i conciutadanes, tal com ja quedava garantit en els acords que vàrem arribar d'investidura, de la investidura del president Illa, i el pressupost també amb aquests acords amb el Grup Parlamentari dels Comuns i d'Esquerra Republicana.

Què vol dir garantir el dret a l'habitatge? Vol dir que hi hagi un accés garantit, facilitat, assegurar la permanència també, i vol dir donar resposta a una de les principals preocupacions que tenen, en aquests moment, els catalans i catalanes, i que, per tant, té el país. I actuar perquè tots aquells projectes de vida que es vulguin desenvolupar al nostre país puguin accedir a un habitatge digne.

I, per això, les polítiques d'habitatge no han de ser només una resposta concreta a la urgència, sinó que també ha de ser una eina de transformació, de dignitat per al poble de Catalunya, perquè quan garantim l'habitatge, finalment, estem garantint el futur, estem garantint l'estabilitat, estem garantint que els ciutadans i ciutadanes puguin desenvolupar el seu projecte vital amb dignitat.

Hi ha una generació de joves, de catalans i catalanes, que mereixen aquest suport. Sabem que a Catalunya tenim l'edat d'emancipació més tardana respecte al nostre entorn. Per tant, hem d'assegurar que tinguin accés a aquest habitatge assequible. I és mantenir també aquesta esperança en l'avui, com els deia, amb la resposta concreta, però també en el demà i en el futur.

En matèria d'habitatge, aquest pressupost preveu, en primer lloc, 881 milions d'euros per executar-los o destinats principalment a l'Agència d'Habitatge de Catalunya i a l' INCASÒL, l'Institut Català del Sòl. Però, com els deia, no hem d'oblidar que el marc de les polítiques d'habitatge estan en 2.500 milions d'euros globals, 1.900 de recursos propis i 600 de l'Institut Català de Finances.

Per tant, determinem que l'habitatge és un dels eixos modulars del Govern del president Illa, i estem davant d'un compromís tangible de país per tal de reforçar aquestes polítiques.

És un increment inèdit, absolutament inèdit, el que el que assumim amb aquests pressupostos, i situa les polítiques d'habitatge amb un màxim històric. Mai s'havien destinat tants recursos a polítiques d'habitatge a Catalunya. I, de fet, som, respecte al nostre entorn, Catalunya lidera la inversió en polítiques d'habitatge.

La xifra representa un creixement del noranta per cent respecte, per tant, quasi el doble, quasi estem doblant els recursos en polítiques d'habitatge respecte a les previsions pressupostàries de l'últim exercici.

Per tant, aquest esforç confirma també, i, novament, agraeixo el treball conjunt de les forces de progrés, que hi ha una majoria parlamentària que està disposada a treballar per garantir aquest dret als catalans i catalanes.

Inversions de política d'habitatge que responen a quatre grans reptes, aquesta quantitat global de 2.500 milions d'euros en aquest àmbit. Primer, poder tenir una política d'habitatge que sigui estructural, que sigui concertada, també amb el sector privat, ajustada a les necessitats del país i construïdes també amb el diàleg amb el territori, amb els ajuntaments, amb les administracions, com deia, amb el sector privat i també amb el tercer sector.

Tenim interès d'actuar amb aquest diàleg i amb aquesta prudència, a la vegada que amb un impuls decidit i amb ambició. Cal fer créixer el nombre d'habitatges. Tenim un problema, ho saben perfectament, diputats i diputades, de manca d'oferta per una demanda molt creixent.

I cal que sigui també en benefici de l'economia del territori, i això voldrà dir que hem de donar un paper protagonista també a l'equilibri territorial i a la capacitat intel·ligent respecte també les densitats entre habitatges i quilòmetre quadrat.

Volem arribar més enllà del compromís d'augmentar aquest parc amb cinquanta mil habitatges, volem arribar als 25.000 pisos gestionats des de lo públic, per tant, des de l'agència, i, per tant, des del conjunt del Govern, siguin de titularitat pública o siguin cedits.

I, per tant, el pressupost destinat a l'adquisició d'habitatges del mercat lliure per passar de mercat lliure a qualificació de protecció permanent per part de l'agència, per part d'Incasòl, és de 60,6 milions d'euros.

En aquests moments, pensin que estem tramitant compres de més de 1.200, 1.214 habitatges ja en aquest moment. Per tant, una reserva de crèdit també important per l'adquisició i per la compra.

Segon objectiu que tenim amb aquests 2.500 milions d'euros globals, que tinguem aquest parc d'habitatge públic assequible i protegit de manera permanent, amb instruments que ens permeten ampliar-lo, i aquí la referència que haig de fer és la reserva pública de solars.

Saben que vàrem obrir una primera convocatòria Ens varen arribar 670 solars dels diferents ajuntaments de tot Catalunya, i ara estem, precisament, amb una segona reserva pública d'habitatges.

També, com deia abans, la compra en el mercat lliure, per qualificar-los, és a dir, passar habitatges del mercat lliure a mercat protegit. Aquesta també és una política que estem impulsant, i aquests recursos ens permetrà d'accelerar.

Precisament, la reserva pública de solars és la que compta amb el finançament de l'ICF, aquests 600 milions d'euros que us deia, que venien de l'Institut Català de Finances, són, precisament, per activar i fer possible que aquestes promocions siguin econòmicament viables. I ha estat una iniciativa que haig de dir que ja, en aquests mesos i anys, ha demostrat solvència i eficiència. I per això aquesta segona convocatòria oberta fins al 15 de juliol, si no recordo malament la data.

Inversió en construcció d'habitatge protegit per part de l'INCASÒL, per tant, no amb reserva de solars, no amb col·laboració publico-privada, sinó promoció directa per part de l'Incasòl, 78,6 milions d'euros.

En aquest cas, recordin que totes aquestes promocions hi ha un vint-i-cinc per cent de reserva per a joves menors de trenta-cinc anys, i un deu per cent de reserva per a habitatge social. Tota la resta és lloguer assequible.

En aquesta línia, precisament, de bonificació dels interessos, per l'ajornament del préstec del finançament per l'entrada de compra, aquest vint per cent que donem a joves, s'habiliten fins a 500 milions d'euros en cinc anys. Són aquests 100 milions d'euros que cada any anem posant per al fons d'emancipació.

Precisament, avui, el president ha pogut signar el préstec o aquest fons d'emancipació número mil, la signatura número mil, i ha pogut anunciar també que augmentem l'edat per poder arribar a aquests punts d'emancipació, i passem de trenta-cinc fins a trenta-vuit anys per tal d'augmentar i, com dic, tenir accés a aquests fons d'emancipació.

En aquests moments, les sol·licituds aprovades, els hi dic, estem signant el préstec número mil, i les sol·licituds aprovades, en aquests moments, són de més de dos mil, 2.200. Per tant, continuem. És un programa que ha tingut èxit, i que, com saben, també té un marc de protecció d'aquests habitatges. Per tant, increment del parc d'habitatge protegit.

Tercer objectiu que perseguim amb aquestes polítiques, que el parc residencial també sigui de més qualitat. Hem dit parc d'habitatge, construir nou parc, però el parc residencial ha de ser qualitat i els barris han de ser més dignes, i, per tant, aquest és un altre dels propòsits.

I aquí tant la rehabilitació física com la rehabilitació energètica dels edificis no és només una actuació en aquell edifici, sinó que és una eina de regeneració urbana molt important i que aporta valor als habitatges i valor també a l'espai públic dels nostres barris i viles.

Fixin-se, prop del quaranta per cent dels edificis a Catalunya, residencials, es van construir entre l'any seixanta-u i l'any vuitanta, 1961-1980, i el vint per cent, abans dels anys seixanta. Vol dir que tenim un parc d'habitatge a Catalunya que requereix d'aquesta actuació.

Per tant, en aquests moments, el seixanta per cent del parc residencial actual té una antiguitat que supera els quaranta anys. El seixanta per cent supera els quaranta anys, i això significa una necessitat de rehabilitació, i, per tant, de recursos econòmics a la rehabilitació estructural i energètica del tot imprescindible.

I quart objectiu, una política d'habitatge que sigui capaç de donar resposta als reptes demogràfics, canvis, també, demogràfics, socials del país, amb instruments com el Servei de Protecció i Estabilitat Residencial en l'àmbit de l'habitatge.

En aquest marc, tenim en previsió, tot i que pot ser creixent, concedir a l'entorn de 89.500 ajuts de pagament al lloguer, amb un pressupost inicial, però, com dic, molt probablement ampliable, de 160 milions d'euros.

Gràcies aquí també a un treball amb el Grup Parlamentari dels Comuns, hem variat les edats també i les rendes que poden tenir accés a aquests ajuts de lloguer, perquè, certament, es mostraven molt limitades en alguns àmbits a Catalunya, i en alguns marges d'edat i de zones territorials.

Per tant, polítiques que estan començant a donar els seus resultats, polítiques que van en els quatre eixos que els he indicat, polítiques que ens han d'acostar a aquest quinze per cent d'habitatge públic protegit, permanent, de lloguer assequible, que és l'objectiu que ens marca el pla territorial sectorial a Catalunya.

I els deia que comencem a veure els resultats d'aquestes polítiques d'habitatge, més enllà del creixement. El lloguer a Catalunya s'ha moderat, en el 2025, amb una variació de l'1,96 per cent en zones tensionades, i, per tant, és molt evident que aquesta evolució és molt millor que d'altres zones espanyoles, on aquests creixements són importants, i, a més, de manera absolutament insostinguda.

Per tant, veiem com les mesures contra els forats de la regulació van donant el seu resultat, i veiem, doncs, com anem sent capaços de contenir el mercat del lloguer. Per tant, jo estic molt convençuda que el repte de l'habitatge és dels prioritaris que tenim, però que també té solució, i crec molt sincerament que aquestes polítiques que s'estan dissenyant, estructurals, innovadores, si es mantenen en el temps, són les que ens han de resoldre de manera definitiva un dels principals problemes. Nou de cada deu catalans manifesten tenir problemes en l'àmbit de l'habitatge.

Passem a infraestructures i transport públic eficient, perquè si l'habitatge és un dels principals problemes a resoldre, l'àmbit de les infraestructures és aquella que explica la capacitat real d'un país per avançar, i, per això, l'objectiu del departament és disposar d'infraestructures que siguin competitives, però que també siguin resistents, és a dir, o resilients.

Que estiguin preparades per resistir els impactes i les noves condicions, i, en fi, els impactes del canvi climàtic que veiem que tenen les nostres infraestructures. I, per tant, pensades amb criteris de sostenibilitat, perquè puguin funcionar a llarg termini

amb una integració amb el nostre territori, amb el nostre entorn i paisatge, òptima o en condicions del segle XXI.

Hem escoltat moltes vegades, molts de vostès han fet la reflexió en els debats parlamentaris que la vulnerabilitat d'aquestes infraestructures, no?, passant de tres anys de sequera a pluges molt intenses, han tingut un impacte, i que les condicions de Catalunya han canviat, en aquests moments, i toca entomar aquest repte de transformació de les nostres infraestructures. Per tant, és un debat que tenim. Crec que és un consens molt general, i crec que estarem d'acord amb que cal destinar recursos, precisament, a aquest objectiu.

El model d'infraestructures que el Govern pensa per a la Catalunya del present i del futur té com a vectors, primer, la modernització. M'ho han sentit dir moltes vegades. Catalunya té unes infraestructures pensada per a 6 milions, però som més de 8 milions ja els que vivim, en aquests moments, a Catalunya. Per tant, modernització, fer un salt de modernització i adaptació a aquest creixement.

La utilitat, la integració amb el territori. En aquests moments, no es poden fer les infraestructures com les fèiem fa uns anys enrere. Han d'estar totalment integrades. I la capacitat d'oferir respostes de creixement i de progrés per al país.

Jo crec que és just, per tant, per a Catalunya tenir aquest objectiu de modernització, i, per tant, ens satisfà poder traslladar, a través d'aquest pressupost, que és en un dels àmbits on també es concentren més recursos que mai, si mirem l'històric.

Són, en global, 2.244 milions d'euros, que representa, de fet, una tercera part del total del pressupost del departament. Per tant, un increment de més d'un trenta per cent, un 34,4 per cent, respecte a l'exercici anterior. I això no és una xifra; és una aposta, és una decisió de país i de modernització de les nostres infraestructures.

Perquè vostès m'ho han dit de vegades, i jo ho comparteixo, un país no avança només

fitxer 3

amb bones idees i amb projectes, les hem de concretar i, per tant, hi ha d'haver recursos econòmics que ens facin avançar, amb un transport públic funcional, més fiable, més adaptat a les necessitats que tenim.

Són infraestructures també que estan pensades per equilibrar el nostre país i per tenir l'oportunitat de créixer també d'una manera sostinguda. Tenim en aquests moments creixements econòmics i socials al nostre territori molt importants –també n'hem parlat moltes vegades–, des del Garraf, Penedès, Terres de Ponent, Camp de Tarragona, comarques gironines. Creixements econòmics i socials que han d'anar acompanyats, com no pot ser d'altra manera, d'aquestes infraestructures.

I també hem de permetre que Catalunya, si em permeten l'expressió, respiri en l'àmbit d'infraestructures i de mobilitat i guanyar aquesta mobilitat Catalunya endins. Infraestructures per connectar, per oferir un bon servei, finalment, als catalans i catalanes, en termes de mobilitat.

Entre els objectius, el principal que els assenyalo: millorar l'àmbit ferroviari i, per tant, aquí tenim, com saben, un gran repte que és oferir als catalans i catalanes un servei de rodalies fiable i, per tant, invertir en transport públic, en ferrocarrils, en l'àmbit ferroviari; aportar seguretat a les carreteres, en l'àmbit viari. Si em preguntessin quin objectiu estem perseguint en aquests moments en l'àmbit viari a Catalunya, és millorar la seguretat, fer baixar l'índex de mortalitat en els xocs frontals. Apostar també per un sistema portuari i aeroportuari més interconnectat, eixamplar el transport públic per carretera, els interurbans, i ampliar el mapa de trens tram catalans per acabar de entrellaçar la xarxa cada vegada més acabada també de..., en fi, de tot el transport públic i d'aquesta capillaritat que ens permeten els trens, tram i també els interurbans a la resta del territori, més enllà dels eixos principals ferroviaris.

En matèria de trens, el departament treballa amb aquest objectiu, per tant, vol dir invertir en infraestructura, renovar xarxa, millorar la gestió del servei i ordenar millor l'oferta ferroviària.

Hem fet i continuarem fent un seguiment rigorós del pla de rodalies 26-30 ara en aquesta nova etapa, a més d'avançar en un projecte pioner d'una governança catalana a través de l'empresa de Rodalies de Catalunya. Aquesta empresa és la que ha de liderar el traspàs de l'R1 i marcar, per tant, l'inici d'una nova etapa de governança des del territori i de millora en infraestructures, però també en governança. Per tant, és una etapa on Catalunya assumeix la responsabilitat amb la

capacitat de decisió, de gestió des d'una proximitat que ens ha de donar els fruits en el territori i amb les persones.

Per tant, un model que hem de mantenir en el temps: Govern català, millora de les infraestructures a través del pla de rodalies i prioritització del transport públic, que és l'únic capaç de moure... Els increments que estem tenint de ciutadans i ciutadanes al transport públic és una molt bona notícia, perquè és l'únic capaç, el ferroviari, complementat amb el interurbà, de tenir aquesta mobilitat massiva que tenim en aquests moments en el transport públic i de manera ordenada a tot el nostre territori.

En l'àmbit del transport públic, també és necessari tenir una estructura més sòlida per tenir un servei eficient. I un exemple d'aquesta mirada és la línia orbital ferroviària, un projecte que té un horitzó al 2040, però que ens ha de contribuir..., quan els deia que Catalunya respiri, estic parlant també d'aquesta mirada territorial. És una millora en la descongestió del sistema ferroviari, és una millora en termes de mobilitat transversal de la segona corona metropolitana sense haver de passar per Barcelona. Per tant, és una lògica nova de mobilitat i de mirada de país, superant aquesta excessiva centralitat radial que tenim en aquests moments a Catalunya.

Un projecte finançat des del ministeri i, per tant, tinguin en compte també que en aquest pressupost hi ha recursos que ens venen a través del ministeri, amb les encomandes, amb els acords o amb el pla de rodalies. Per tant, en l'àmbit d'infraestructures saben que comptem amb diferents recursos també.

En l'àmbit també de transport públic i trens, hi ha tres xifres que vull detallar, més enllà d'aquests grans projectes: 194 milions d'euros per mantenir les bonificacions de la T-usual i la T-jove durant tota la legislatura, un acord també amb el Grup Parlamentari dels Comuns. I això què vol dir, aquests recursos, finalment? Què volen dir aquestes bonificacions? És la mirada de protegir el transport públic com una opció assequible, com una opció quotidiana vinculada al dia a dia dels ciutadans i ciutadanes i que sigui útil per al conjunt del poble de Catalunya, sobretot per a aquells usuaris de una mobilitat, com dic, vinculada a l'àmbit laboral o de mobilitat en l'àmbit d'estudi, de mobilitat vinculada a l'àmbit universitari o d'estudi.

En segon lloc, la segona xifra que es volia destacar també en l'àmbit de la mobilitat són els 355 milions d'euros destinats a rodalies, a través del contracte de gestió, que

va precisament..., en aquest àmbit, no és infraestructura, sinó que és millora del servei. I és una peça fonamental i indispensable, per allò que vostès també em demanen moltes vegades, que és... Bé, les infraestructures..., en fi, s'han d'anar executant, no?, però hem d'anar millorant el servei també en el mentrestant, doncs aquest contracte de gestió va precisament, aquests 355 milions d'euros, en aquesta direcció.

I en tercer lloc, els 319 milions d'euros per a inversions en infraestructures de ferrocarrils i metro, que també reforcen la xarxa i la capacitat per als creixements que estem tenint en aquests moments.

Per tant, aquestes tres dades o aquests tres projectes que els assenyalo comparteixen un sol sentit o un sol objectiu, que és que el transport públic en tren sigui un objectiu central de la mobilitat i, per tant, un objectiu central d'aquest Govern.

Fer realitat la integració tarifària a tot Catalunya, això també ens ha de millorar el servei a tots els usuaris. Hem d'aconseguir, amb l'esforç de tots i totes, que moure'ns ens sigui més fàcil, però que sigui més just i també més sostenible per a tothom.

La integració tarifària comença a donar els seus resultats. El 2026, es preveu arribar als 1.110 milions de viatges amb títols d'ATM. Avui, en aquests moments, el vuitanta per cent de municipis de Catalunya ja formen part d'aquest sistema unificat. I la recaptació del sistema tarifari integrat arriba en aquests moments als 500 milions d'euros.

Per tant, aquesta és una transformació també de fons. No és només una qüestió de bitllets, de parlar de la integració dels títols; és una manera d'entendre Catalunya a futur com un sol espai de mobilitat, no segmentat, sinó com un sol espai i que sigui coherent i, a més, aspirant a l'excel·lència del servei. Per tant, amb aquest horitzó estem elaborant cinc plans directors de mobilitat que ens han de reforçar precisament aquesta planificació del conjunt del sistema i poder tenir un sistema també més sòlid, amb aquesta mirada global.

La principal actuació és la transferència a ATM... –perdó– des d'ATM de 1.152,9 milions d'euros als operadors a través dels contractes programa. Són recursos absolutament indispensables perquè el sistema funcioni, perquè el servei es presti i perquè la ciutadania pugui tenir una xarxa de transport públic més competitiva.

Des del departament també avancem en la implantació tecnològica, en el que hem dit la «integració tecnològica», la futura T-mobilitat a Catalunya, amb una inversió de 14,11 milions d'euros. I aquesta ha de ser l'eina que ens ha de permetre digitalitzar, simplificar i fer més accessible l'ús dels títols integrats.

Per tant, una integració tarifària que es mostra com una peça essencial per a un país més avançat. Aquí també comparteixo la fixació amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i els Comuns que el transport públic, com diuen vostès, no ha de ser una opció segons el codi postal, sinó, finalment, un dret de tots i totes.

Tots aquests recursos i totes aquestes polítiques van destinades a aquesta Catalunya global, en termes de mobilitat.

En termes de transport interurbà de viatgers per carretera, aquí no és només que s'està entomant un major volum d'usuaris perquè el sistema de rodalies no està funcionant amb l'excel·lència, amb l'eficiència i fiabilitat que en aquests moments necessitaríem, sinó que també és una peça central en la capil·laritat del territori. Els eixos ferroviaris són massius, però són fixos i, per tant, necessitem aquesta capil·laritat del sistema interurbà, sobretot en aquelles zones més allunyades dels espais urbans o dels espais més urbans o metropolitans. Per tant, allà on no arriba el tren hi ha d'arribar el bus: ens connecta pobles, ens connecta comarques. I aquí també hi ha recursos, com els deia, perquè els diferents concessionaris puguin continuar aquests serveis. A més a més, haig de dir que en aquest 2026, més enllà dels recursos ja previstos per a aquestes concessions, hi ha un total de cinquanta corredors a tot Catalunya, uns recursos addicionals de 21,5 milions d'euros per millorar freqüències i millorar aquests cinquanta corredors, que són aquells que o perquè no hi ha transport ferroviari alternatiu o perquè han mostrat creixements molt importants, hem de reforçar amb línies i freqüències. Per tant, 21,5 milions d'euros a reforçar aquests eixos.

I, per tant, en conjunt hi ha un reforç de 60 milions d'euros per a línies de bus interurbà, bus exprés i 15,7 milions d'euros per al Brcat.

Per tant, una aposta molt necessària per al moment actual per tenir una xarxa interurbana més adequada a la demanda que tenim, millor dimensionada i per donar resposta a les necessitats quotidianes.

En l'àmbit de carreteres, xarxa viària, el projecte de pressupostos destina 555 milions d'euros a actuacions urgents de manteniment, conservació i millora de la xarxa viària –i abans que m'ho diguin– de ferms sostenibles, per tant, ferms... Quan parlem de carreteres, deixem de pensar, si us plau, en aquest manteniment i millora amb l'asfalt de fa molts anys. Estem parlant de ferms sostenibles i, a més a més, estem parlant d'actuacions també en l'àmbit de descarbonització, que ens permeten tenir una xarxa viària, amb aquesta inversió, modernitzada.

En aquests moments, la xarxa a Catalunya és de 112.064 quilòmetres de carreteres i d'aquestes, aproximadament, la Generalitat és la titular del cinquanta per cent, uns sis mil quilòmetres de carreteres que ens ajuden a vertebrar el conjunt del territori i per on circulen cada any 17.000 milions de viatges.

Durant el 2026, el pressupost preveu trenta-sis actuacions de millora també, en termes de seguretat viària. Aquesta és una de les prioritats que tenim, reduir la mortalitat en els xocs frontals i, per tant, aquí hi ha tot l'àmbit del 2+1. Estem parlant aquí de prevenció. Estem parlant de reduir sinistralitat i de protegir vies i persones.

Entre les actuacions més destacades, hi ha 167 milions d'euros per a conservació i seguretat viària; hi ha 3,5 milions d'euros també per al programa d'autogeneració energètica i descarbonització de la xarxa viària; hi ha 9,3 milions d'euros per al programa 2+1. Tinguin en compte que el programa 2+1 és un programa d'aquí al 2030. Per tant, aquest és l'impacte del 2026, però és un programa que s'anirà desenvolupant a tot el territori i any rere any. I actuacions amb separadors de fluxos, amb aquests 9,3 milions d'euros; 5,7 milions d'euros per al desdoblament de la B-224 a Sant Esteve Sesrovires, 5 milions per a la variant de la C-59 a Sant Feliu de Codines, i 6,4 milions d'euros –hi insisteixo, eh?–, és l'impacte pressupostari en el 2026. És evident que la inversió global és major per les variants de les Preses i Olot.

Voldria destacar també actuacions com el port de Comiols, que també responen a necessitats llargament reivindicades pel territori. O avui mateix al matí estàvem també, en aquest cas, amb recursos de les encomandes de gestió, per tant, del ministeri, anunciant també millores a la Nacional 260, a l'eix Pirinenc.

Trens tram: una peça valuosa perquè ens combinen la capacitat del tren amb la proximitat del tramvia. Per tant, és en aquesta categoria d'infraestructures que ens

permeten una millor, com els deia, capillaritat, no?, o equilibri territorial. Ens permeten vertebrar espais metropolitans amb interurbans amb aquesta dimensió mitjana. Per tant, en fi, un àmbit també que volem veure reflectit en els nostres pressupostos.

En aquest marc, la inversió més important en aquest 2026 és el tramvia del Camp de Tarragona, una inversió imputable de 101 milions d'euros en una inversió total de 245 milions d'euros per al Camp de Tarragona, juntament amb la voluntat de desplegar nous sistemes tramviaris i trens tram en tots els àmbits del país. I aquí hem vist ja també com avançàvem en l'àmbit de comarques gironines, amb el tramvia de comarques gironines o del Bages, amb estudis i projectes que ens han de permetre avançar en la planificació i anar anunciant el desplegament progressiu d'aquest tipus de transport públic a tot el territori català, també a Terres de l'Ebre, com deia, a la Catalunya Central i a comarques gironines.

Però en aquest 2026 el que trobaran és una actuació, perquè els projectes estaven molt avançats i aprovats al Camp de Tarragona.

Transició verda. En l'àmbit de l'energia, aquesta és una qüestió de país, ho és per les famílies, ho és per la dependència energètica que tenim, ho és pels serveis públics, per l'activitat econòmica. Per tant, m'ho han sentit

Fitxer 4

dir també moltes vegades, més enllà de que sigui un objectiu climàtic, que ho és, la descarbonització de la nostra economia, la transició energètica, arribar a aquests objectius de reducció de gasos d'efecte hivernacle és una política de país en termes d'economia i de desenvolupament de país, on els països que no tinguin aigua assegurada i energia verda no poden desenvolupar-se en els propers anys, perquè estem davant una transició a una revolució industrial verda i qui no tingui aquests elements no podrà tampoc tenir l'economia i l'equilibri social i la generació de llocs de treball que necessitem. Per tant, és un objectiu honest, el d'avançar cap a l'electrificació de l'economia amb les energies renovables, amb un model que sigui més competitiu i que alhora també ens pugui assegurar el bon funcionament de les nostres infraestructures.

Fixin-se, avui Catalunya genera amb renovables només –perquè és així– el 21,3 per cent d'energia. Estem en creixement, però és un creixement encara, en fi, menor respecte si comparem a la resta del conjunt d'Espanya. En aquests moments estan situats al 55,5. Per tant, és evident que aquí hi ha un camí a recórrer. I jo crec que aquesta diferència, del 21,3 al 55,5, ens ha d'interpel·lar a tots i a totes. Joestic convençuda que hi ha una àmplia majoria en aquest Parlament que vol avançar en la sobirania energètica al nostre país. Els dono una dada que també m'han sentit dir algunes vegades: l'impacte anual de no tenir sobirania energètica a Catalunya és de 10.000 milions d'euros anuals, 10.000 milions d'euros anuals que paguem els catalans i catalanes cada any per no tenir aquest desplegament d'energies renovables.

Per això és necessari desplegar el Plater. És un instrument de planificació d'ordenació de les renovables que volem treballar colze a colze amb el món municipal. Aquest és un camí que hem de fer, que l'hem de fer d'aquí al 2050. Tenim fites en el mentrestant, 2030, 2040. Però és una fita l'objectiu del 2050 i ho volem fer colze a colze amb el món municipal. Però la Generalitat té el deure de ser exemplar i, per tant, hem d'impulsar nosaltres també la implantació de plaques fotovoltaïques als nostres edificis. Aquí destinem 14,37 milions d'euros i 2 milions d'euros també a comunitats energètiques d'autoconsum, fotovoltaic i emmagatzematge.

Reforcem també el paper de l'energètica. Molts de vostès ens havien traslladat aquesta necessitat i voluntat. Soc conscient que ja hi heu insistit. Us ho agraeixo, perquè reforçar el paper de la pública catalana amb energia és un objectiu que compartim. Aquí destinem 2,30 milions d'euros per a punts de recàrrega per a vehicles elèctrics o 8,10 milions d'euros per a la compra de parcs solars o 20 milions per adquirir participacions en societats d'actius renovables. Els ajuntaments agraeixen quan l'energètica està present en els projectes, quan hi ha una participació de l'energètica en aquests projectes, perquè saben que qui vetlla per allò públic hi està present i, per tant, vetllarà dia a dia perquè els projectes tinguin aquest retorn cap al territori.

El pressupost també incorpora projectes d'innovació, com la plataforma eòlica marina científica al Plemcat, amb 31,5 milions d'euros, que ens ha de permetre

avançar en el coneixement de l'eòlica marina per mitjà d'aquest coneixement científic i ambiental. Pensem que aquesta plataforma experimental ens situa, a nivell europeu, com un dels primers pols d'investigació i d'innovació amb eòlica marina *offshore*, de superfície, *offshore*. Per tant, ens situa al capdavant en l'àmbit europeu en aquesta tecnologia. I no sé si han vist en aquestes últimes hores com el Port de Tarragona també es situa, amb aquesta tecnologia d'eòlica marina en superfície, es situa també com un pol de creixement econòmic. Per tant, tenim l'oportunitat amb l'eòlica marina també a Catalunya d'excel·lir i de situar-nos al capdavant.

Hi ha també recursos, quasi 6 milions d'euros per al projecte Prima, a Gurb, a Osona. Aquest també és un banc de proves. És un banc de proves per testar tecnologies com l'hidrogen, com la tèrmica, com tecnologies vinculades a l'eficiència energètica en entorns reals. Per tant, projectes tots ells que ens han d'ajudar a passar d'aquest 21 i avançar, en fi, hem d'avançar fins al cent per cent però, en qualsevol cas, anar avançant en aquest percentatge de generació d'energia a través d'energies renovables.

Passem a l'àmbit de residus. La inversió per millorar la sostenibilitat en l'àmbit de residus en l'erradicació de l'amiant, que aquesta era una qüestió també que sé que els preocupa, perquè, a més, estem acabant de tramitar la llei de residus per erradicació d'amiant. Hi ha una aportació de 25 milions d'euros per a aquesta erradicació. Hi ha també 14,75 milions d'euros destinada als ajuntaments per a la regeneració de sòls contaminats i recollida selectiva. Tenim també 23,20 milions d'euros destinats a la prevenció, gestió i economia circular i 83,31 milions d'euros de transferència també directa als ajuntaments, al món municipal, per innovar i modernitzar el tractament de residus, alhora que anem desplegant totes les accions necessàries per aprovar la nova llei de residus. Esperem que ben aviat l'avantprojecte pugui quedar aprovat a Govern i, per tant, vostès puguin iniciar la tramitació parlamentària. Per tant, uns pressupostos que també reflecteixen aquesta voluntat de millorar la gestió i el tractament de residus a casa nostra.

Passem a l'àmbit d'autonomia hídrica i gestió de l'aigua. Ja he insistit al principi de que no podem anar a remolc dels esdeveniments. El canvi climàtic ens impacta molt especialment a la conca del Mediterrani. Per tant, veiem com, lamentablement, les

sequeres i els fenòmens meteorològics ens estan impactant molt especialment. Per tant, no podem anar remolc d'aquests esdeveniments. No ens podem limitar a respondre quan la crisi ja és una realitat i cal que ens anticipem i cal que ens anticipem en l'àmbit de l'aigua, amb criteris d'eficiència i de sostenibilitat i de responsabilitat.

De fet, a l'inici d'aquesta legislatura, el 27 d'agost del 2024, el Govern ja portava un acord per tal d'establir aquesta estratègia de seguretat hídrica, que ens definia aquelles actuacions, aquelles inversions que havíem de reforçar per tenir resiliència dels sistemes d'abastament davant sequeres extremes. Tots vam veure com sectors com l'agrícola, com sectors terciaris, com, en fi, sectors industrials, patien d'una manera molt severa l'impacte de la sequera.

L'objectiu setanta per cent de recursos hídrics no convencionals, aigua fabricada, per tant, aigua regenerada, aigua dessalinitzada. Aquest 2026 la despesa en pressupost consolidat és de 984 milions d'euros en aquestes polítiques. Això suposa un catorze per cent del total computat pel 2026 i representa un trenta-tres per cent d'increment respecte als últims pressupostos. Per tant, ja veuen que també és un increment important. No és casual. És una traducció directa d'una voluntat política de situar els recursos hídrics, la seva planificació i les infraestructures que necessitem en la posició d'importància que mereixem.

La prioritat se centra en optimitzar els recursos per garantir l'aigua i, en aquest cas, són 553 milions d'euros gestionats per l'Agència Catalana de l'Aigua per allunyar aquesta amenaça de la sequera i, per tant, reutilització, dessalinització, com els deia. A més, tenim, efectivament, la mala sort de l'impacte especial en la conca del Mediterrani, però Catalunya té una tradició i una tecnologia molt avançada per fer-ho possible i, per tant, és possible, d'aquí al 2030 arribar a aquest setanta per cent de recurs hídric no convencional. Es destinen també 431 milions d'euros a ATL, Aigües Ter-Llobregat, per garantir... Les inversions d'ATL, fonamentalment, van per garantir l'abastament a la gran zona metropolitana, on hi ha la major densitat de població. I aquí, en fi, són 431 milions d'euros per assegurar i sobretot, replicar a l'àrea del Besòs allò que l'àrea del Llobregat, ja des de l'última sequera, tenia implementat.

En l'àmbit de la depuració, tenim bons indicadors de desplegament realitzat fins avui, 581 estacions depuradores d'aigües residuals en funcionament i tenim en aquests moments vint-i-cinc també estacions regeneradores d'aigua en servei a Catalunya. Això, en termes de població, vol dir que en termes de sanejament tenim un noranta-vuit per cent de la població coberta en l'àmbit de sanejament i, per tant, és un indicador de l'alt nivell de cobertura que tenim a Catalunya. I això, això, mirin, no és d'aquest Govern. Ve d'una tradició de molts anys de treball i de cobertura d'aquest sistema, però volem continuar millorant l'eficiència i acabar d'arribar a aquest dos per cent de la població de la ciutadania que encara no té aquest servei de sanejament assegurat.

Principals actuacions que emprendrem amb aquests pressupostos en el cicle de l'aigua. Manteniment de sistemes de sanejament són 375 milions d'euros; inversió en infraestructures de sanejament, 22,50 milions d'euros; manteniment de lleres, aquí estem començant a treballar els trams urbans. Hauran sentit moltes vegades per part dels ajuntaments que l'ACA actua en els trams que no són urbans però que necessiten ajuda. Per tant, comencem a treballar aquests trams urbans. Són 13,9 milions d'euros destinats a manteniment de lleres. Transferències a ens locals per a inversions en el cicle de l'aigua. Aquesta també és una..., són inversions que van destinades directament a ajuntaments, 17,84 milions d'euros, o també la subvenció per al projecte d'ampliació de l'estació de tractament d'aigua potable del Besòs, 16,30 milions d'euros.

I aquí insisteixo, algunes d'aquestes inversions són l'impacte de la inversió global en l'any 2026. I inversió en instal·lacions d'Aigües Ter Llobregat, 216,20 milions d'euros. L'altre dia, en una visita que feia amb tècnics d'ATL, em deien que l'increment d'ajuntaments que s'estan connectant a la xarxa d'ATL és exponencial. Per tant, podem tenir una gran xarxa de municipis amb connexió i, per tant, no depenent dels recursos que tenen, siguin pous, siguin diferents fonts, sobretot pous.

Anem acabant amb aquests onze minuts que em queden, protecció del paisatge i biodiversitat. Estem lamentablement amb indicadors de pèrdua de biodiversitat de Catalunya, de regressió, preocupants. La tendència regressiva entre els anys 2012 i 2022 és d'una disminució d'un vint-i-quatre per cent de les poblacions de 300..., de

321 espècies. Per tant, és una dada que ens ha de preocupar i, per tant, aquesta realitat ens exigeix actuar. I ens exigeix fer-ho amb actuacions urgents, però també amb instruments d'ordenació i de gestió que ens permetin desplegar les directrius que ens marquen des de la legislació europea i l'estatal.

Per això, cal fer compatible la conservació de la biodiversitat amb els usos i les activitats tradicionals i les activitats instal·lades en el territori, alhora que també potenciar aquells espais que tenim protegits i que volem créixer amb motors de desenvolupament sostenible. Amb aquest objectiu, el pressupost prioritza amb gestió integral d'aquests entorns, amb reforç dels òrgans de govern i amb la participació dels ens locals també en aquests organismes de gestió d'aquests espais protegits, per tal de valoritzar projectes de custòdia del territori, per tal de valoritzar el nostre patrimoni amb iniciatives de conservació, però de la mà dels ajuntaments i de tots els actors, perquè, com diu –ja saben– el secretari Jordi Sargatal, estem condemnats a entendre'ns en el territori. Hi ha molts usos, però és del tot necessari que, en aquesta governança i a través de la futura Agència de la Natura de Catalunya, puguem entendre els diferents usos i la preservació del nostre territori davant d'aquestes dades que tenim de regressió de la nostra biodiversitat.

En aquest sentit, per donar-los algunes xifres, tenim previst amb actuacions de restauració, rehabilitació i millora d'espais naturals, una dotació de d'10,34 milions d'euros, en l'àmbit de recerca ecològica a través del CREAM, 12,1 milions d'euros. Subvencions per a projectes de millora del patrimoni natural i biodiversitat en espais naturals protegits, 2,60 milions d'euros. Transferències a la xarxa per a la conservació de la natura que aplega pràcticament –sí, pràcticament– totes les entitats del sector ambientalista a Catalunya, augmentem de 250.000 a 300.000 euros. I pressupostos a consorcis de protecció, per destacar-ne alguns, el del delta del Llobregat, amb 0,62 milions d'euros, l'alta Garrotxa, 0,53 o el Ripollès 0,48.

Per tant, recursos, juntament amb el que els he dit al principi dels 100 milions d'euros destinats a l'agència de la natura de Catalunya, que mentre no estigui constituïda, s'executaran a través de la Direcció General de Polítiques Ambientals, que han d'anar destinats a totes aquestes polítiques de preservació.

I, finalment, per assenyalar alguns elements, que potser no estan tan vinculats amb el present, però crec que sí amb el futur i, per tant, crec que és important també que els puguem detallar de planificació i desenvolupament econòmic.

Fitxer 5

Totes aquestes actuacions, finalment, tenen a veure amb la Catalunya 2050 que pensem i imaginem. Finalment, aquest és un camí que treballaran aquests governs i els que vinguin a futur. I, per tant, més enllà d'aquestes actuacions concretes, crec que és molt important tenir en compte la mirada que va més enllà del dia a dia, i això vol dir preparar el país per a l'horitzó demogràfic de creixement, que ja hem tingut. Veiem quines són les conseqüències d'un creixement demogràfic que no ha tingut l'acompanyament de les inversions en infraestructures. Per tant, adaptar el nostre país a aquest creixement demogràfic. Dos, adaptar el nostre model territorial als impactes del canvi climàtic. Ja hem vist..., només en l'últim any podríem assenyalar tres, quatre fenòmens meteorològics que han tingut un impacte molt important en els nostres territoris. Tercer, facilitar l'atracció de projectes estratègics d'inversió; potenciar els que tingui cada territori i, per tant, reforçar la cohesió social.

Per tant, l'horitzó seria el d'una Catalunya amb un desenvolupament sostenible, equilibrat i també respectuós amb el medi ambient. Aquí estem treballant amb la llei de territori, que ha de configurar precisament aquest nou marc normatiu integral i que sigui coherent en matèria d'ordenació de territori, d'urbanisme, d'habitatge, de paisatge, en fi, de tots aquests elements que hem estat repassant amb projectes concrets però que han de tenir aquest marc normatiu adaptat als temps que han de venir.

En aquesta mateixa línia, també estem treballant el PPOL, el pla de protecció i ordenació del litoral, que ens ha de permetre, en aquest cas, ordenar i gestionar de manera integrada la frontera entre l'àmbit terrestre i marí del nostre litoral català. De manera molt especial, estem treballant també en l'avantprojecte de la llei de de l'alta muntanya, un marc propi per a aquells territoris d'alta muntanya que ens permeti també avançar en equilibri territorial, i, en aquest cas, fixar població perduda els últims anys.

Hem avançat també en l'àmbit de la regularització de les urbanitzacions amb dèficits urbanístics, una reivindicació també del Parlament, de molts ajuntaments, i que ens ha d'ajudar a donar sortida a situacions que ja fa massa anys que s'estan acumulant i que estan, en fi, anant en detriment de la qualitat de vida d'alguns àmbits a Catalunya, i de catalans i catalanes concrets.

Estem també impulsant plans directors –que també tenen el seu reflex, eh?, en el pressupost– com el futur Campus de Salut Clínic, com el futur Campus de Salut de Girona Josep Trueta, vinculat a l'hospital Trueta, com el futur Hospital Universitari de Terres de l'Ebre. Per tant, aquests són projectes estratègics, en fi, que també són de planificació, però tenen també la seva traducció en els pressupostos.

Estem avançant també en altres projectes rellevants, en plans directors urbanístics, com pot ser el Circuit de Catalunya, com pot ser el PDU de Port Balís, que també formen part d'aquesta mirada de modernització, d'ordenació de grans equipaments de país.

Estem també avançant en planificacions que ens han de servir per..., en l'àmbit que hi els deia d'atraure inversions, no?, i d'impulsar activitat econòmica a tot el territori, ara que podem passar de la Catalunya, no?, capgròs, que deia Pasqual Maragall, no?, d'aquesta Catalunya capgròs a una Catalunya més equilibrada en tot el territori. I aquí ens fa falta afavorir la intermodalitat en el transport de mercaderies. Aquí es podria destacar el pla director urbanístic de Figueres-Vilafant per ordenar l'entorn de la nova estació ferroviària intermodal o el pla director urbanístic, molt esperat, llargament esperat, d'activitat econòmica a la plana de Lleida, vinculat al pla director, ara ja aprovat, de Torreblanca - Quatre Pilans; el PDU de Sant Marçal i Cal Vies o el de Catalunya Sud, per destacar alguns dels que ens semblen més rellevants.

I, finalment, volem posicionar també aquest model d'urbanisme al món. Estem a l'any de l'arquitectura, de la capitalitat mundial de Barcelona de l'arquitectura a nivell internacional. I aquí també hi ha algunes aportacions a aquest esdeveniment que ens ha d'ajudar a reflexionar, també, sobre quin creixement volem de les nostres urbs i dels nostres espais més urbans. En definitiva, ordenar territori per preparar el futur. Volia acabar amb aquest apartat de planificació, perquè, finalment, el que estem decidint també és on volem créixer, com volem créixer, com volem protegir

allò que som i com volem generar les noves oportunitats al nostre país. Jo crec que aquesta és una responsabilitat que assumim, fer que Catalunya pugui avançar d'una manera sencera, d'una manera equilibrada, d'una manera conjunta. Crec molt sincerament que aquests pressupostos... Em podran dir que voldrien més recursos aquí i allà, però crec que el que no es pot negar és que aquests pressupostos aborden els principals objectius i reptes que tenim com a país: mobilitat, habitatge, preservació del nostre entorn i, com veuen, també tot l'àmbit de planificació i de pensar quina Catalunya volem el 2050.

Gràcies per l'escolta. I jo quedo ara molt amatent a les seves, en fi, aportacions i a tot allò que ens vulguin traslladar.

Gràcies, presidents.

El president

Moltes gràcies, honorable consellera, a més a més, per cenyir-se al temps –fins i tot dos minuts tenim de marge. Però ara és el torn dels grups parlamentaris. Permetin-me primer que, abans de donar la paraula al torn dels grups parlamentaris, saludi també totes les persones del departament doncs que avui els acompanyen, que no els he saludat. No els llegiré tots, però donin-se totes i tots per benvinguts en aquesta comissió avui conjunta de Territori i d'Habitatge i Transició ecològica.

I, per tant, doncs, com deia, ara sí, tindran els portaveus –s'ho reparteixen i ho gestionen com vostès considerin, d'acord?– aquests deu minuts. I comencem per l'ordre habitual, pel Grup Parlamentari de Junts, la senyora Judith Toronjo i el senyor Jordi Munell. Quan vulguin. Tenen la paraula.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, president. Bona tarda, consellera, secretari, i a tot l'equip que l'acompanya. Avui ens tornen a presentar uns pressupostos que arriben quasi mig any tard, de difícil compliment i repetint les mateixes mancances que van fracassar fa tot just tres mesos. Uns pressupostos pràcticament iguals, tret d'una excepció, i són aquests fons addicionals que tenia reservats Economia i que, casualment, ara serveixen per poder satisfer equilibris i necessitats polítiques municipals –ho podem dir ja, amb majúscules– dels socis de govern. Perquè el que ha canviat aquests mesos no és,

ni molt menys, les partides econòmiques ni el projecte de país; el que ha canviat ara és que ja han passat les eleccions andaluses i ens trobem davant d'un PSC més subordinat que mai als interessos polítics espanyols de la mà de Pedro Sánchez. Per tant, uns pressupostos políticament condicionats sobre una base que comença amb mal peu: el fracàs del PSC; per altra banda, les renúncies d'Esquerra Republicana i els dogmatismes dels Comuns.

I, mentrestant, malauradament, els problemes continuen a peu de carrer, des de les infraestructures col·lapsades, des de les dificultats per accedir a l'habitatge, serveis públics tensionats, salaris baixos, les cues per accedir al metge o les manques de recursos també a les escoles del nostre país. Perquè, mentre els catalans i també la classe mitjana i treballadora paguen i aporten més que mai, Catalunya continua sense tenir aquells recursos i sense tenir la clau de la caixa d'allò que necessitaríem. I el dèficit d'inversió que pateix el nostre país no és una percepció política; és un dèficit acreditat amb dades.

De fet, així ho exposaven i ho presentaven tant Foment com les cambres fa unes setmanes, en el que destacaven aquesta xifra de 50.000 milions d'euros que arriben ja actualment a gairebé als 60.000 milions d'euros de dèficit d'infraestructures i d'inversions, quan Catalunya, precisament, es troba per sota del setze per cent de l'estoc estatal d'infraestructures, tot i que representa ni més ni menys que el dinou per cent sobre el PIB de l'Estat. Es pressuposta, per tant, a l'alça i, en canvi, s'executa a la baixa. I hi ha molt poca transparència de les dades, però si ens situem en el 2021 i el 2023, veiem com el grau d'execució de l'Estat cap a Catalunya era entre el trenta-sis i el quaranta-cinc per cent i, en canvi, a Madrid, del 184 per cent. Per tant, el problema no és només de recursos, és també de prioritats polítiques.

I és en aquest mateix sentit que nosaltres, des de Junts per Catalunya, reivindicuem com cal donar solucions clares a infraestructures bàsiques, essencials que creuen el país de punta a punta. Podem parlar de l'AP-7, podem parlar del col·lapse de l'A-2, sense executar mesures que ha aprovat aquest propi Parlament amb un pla de xoc, sense garantir aquesta seguretat que ens ha de permetre també desdoblaments, però, tanmateix, parlant amb altres infraestructures com podrien ser de la mà de la C-55, que no respon a aquests pressupostos, al projecte treballat

plenament, o la variant d'Olot i les Preses, sense els recursos suficients que inicialment recollia el projecte, per no parlar d'altres inversions a les que avui no s'hi ha fet referència i que potser a la rèplica podrà esmentar, com és el perllongament de la C-32 fins a Blanes i Lloret. I, això sí, anuncis sobre el Brcat, que tampoc, a dia d'avui, és una realitat ni ha començat.

Per tant, veiem com hi ha una manca de lideratge. De fet, és una reprovació al capdavant del seu Govern i una constatació d'aquest propi Parlament la gestió que hi ha hagut entorn de la crisi de rodalies, una crisi ferroviària estructural, amb incidències constants, amb línies degradades i després d'aquesta deixadesa i d'anys de desinversió, governi qui governi a Madrid. I, evidentment, el tren orbital –ho hem de poder dir– és una infraestructura necessària, però costa d'entendre que sigui moneda de canvi i sigui un gran acord, mentre la xarxa actual i el que volen els catalans és que el tren funcioni. A més a més, un projecte que tampoc es veu reflectit en aquests comptes i que depèn de Madrid. Una mostra més, per tant, de que no podem avalar consorcis i aquesta perpetuació d'aquesta dependència que ens allunya del que necessiten els catalans, que és aquest traspàs cent per cent català. Per tant, no a base de pedaços, no a base de contractes de gestió, sinó assumint-ho a través de Ferrocarrils de la Generalitat.

I, en aquest context, ens sorprèn que els usuaris hagin de tornar a pagar aquest mes. A partir del 8 de maig han hagut de tornar a pagar aquests abonaments, quan no es garanteix, per altra banda, ni un servei digne ni un servei fiable. Vostès, fa tres mesos, ens deien que sense pressupostos s'acabaven les bonificacions, amb aquest acord dels Comuns, però el que hem vist aquestes setmanes és que el caos ferroviari segueix. Uns bons pressupostos haurien de recollir també aquestes casuístiques. I, davant d'aquest col·lapse, hi insistim, calen més freqüències, cal una aposta decidida pel bus, amb més connexions, amb més línies, però també amb un règim sancionador i garantint el coneixement i l'atenció en català.

I, no menys important, si Catalunya lidera una de les preocupacions avui és l'habitatge, i, sense generar oferta, cap regulació funcionarà a Catalunya. I vostès continuen amb aquesta aposta de la mà del model dels Comuns, amb més burocràcia, més intervenció, inclús amb més inseguretats jurídiques, el que aporta

menys oferta i a la vegada incrementar les dificultats per als joves i per a les famílies. Mentre continuï criminalitzant els petits propietaris, augmentaran els impostos i la recaptació gràcies a aquest increment dels preus, però no solucionaran el problema. Les dades són molt clares: a Barcelona, cinquanta mil pisos menys els darrers tres anys, governant el Partit Socialista i governant Esquerra Republicana. I per això defensem una alternativa real, agilitzant tràmits, donant seguretat jurídica, reduint impostos com l'ITP, acabant amb l'impost de donacions entre pares i fills per al primer habitatge, facilitant els crèdits avals, sí, però també amb un parc públic que no corri a costa dels joves, sinó que corri a costa de l'Administració.

I passo la paraula al diputat Munell.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies. Continuo... (*L'orador riu.*) Aviam. Consellera, agraïm la seva presentació, però és molt semblant a la que ens va fer doncs fa uns mesos enrere. De fet, avui ens pensàvem doncs que ens vindria a dir: «Escoltin, el departament ha incrementat 203 milions d'euros amb aquestes disposicions addicionals que hem pactat amb Comuns i Esquerra.» I una mica doncs ja aclarir això –en algun cas ja ho ha fet–, però ha tornat a parlar molt en genèric de tots els pressupostos del departament.

Bé, en aquest cas, nosaltres veiem que el pressupost bàsic, excepte aquestes disposicions addicionals, no varia. I aquí el que hem vist és doncs que algunes d'aquestes disposicions addicionals, com jo ja vaig també preguntar al conseller Dalmau en el seu moment, doncs la majoria, per no dir totes, se'n van cap al biaix polític, no?, cap a afavorir doncs, segurament, compromisos municipals amb governs d'Esquerra, amb governs del PSC, molt poquets dels Comuns, perquè també tenen molt pocs ajuntaments, eh? Per tant, doncs veiem que allò que en diuen del govern de tothom no és ben bé de tothom, eh?, perquè als ajuntaments de Junts, per exemple, només ens toquen gairebé un quatre o un cinc per cent de disposicions addicionals, eh?, de totes aquestes que han anat afegint en la modificació del pressupost.

Ens parla també, com també vam dir-ho, de les inversions del cicle de l'aigua i de l'ACA. Però, és clar, no ens recorda que fa un mes es va incrementar un sis per cent el rebut del cànon de l'aigua, amb un anunci també del quatre per cent per als anys

que venen fins al 2030, i que, per tant, tot això qui ho acaba finançant no és el Govern, sinó que són els ciutadans i les empreses amb el cànon de l'aigua, no? Per tant, és allò del joc d'invertim, invertim, però, qui ho paga? Ho paga el ciutadà, que ja pateix la inflació, que ja pateix el dèficit fiscal, que ja pateix el dèficit d'inversió, d'Acuamed, per exemple, del Govern central, que tampoc fa..., només inverteix el quaranta per cent del que promet, etcètera, etcètera. I, per tant, tornem a carregar-ho en els ciutadans i les empreses, eh?

Recordem que del 23 al 25 la recaptació d'impostos ha pujat gairebé un vint-i-sis per cent i la inflació ha pujat un nou per cent, i li tornem a carregar ara cànon de residus, cànon de l'aigua per poder dir que farem inversions, eh?, amb aquests 4.600 milions que va dient la consellera Romero, que la veritat és que no hi són, no?, perquè al final acaben sent doncs... Desapareixen els Next Generation, hi ha un increment de recaptació fiscal, i, per tant, tot plegat ho tornen a anar pagant un altre cop doncs el ciutadà i les empreses de Catalunya, empobrint doncs la butxaca i empobrint el calaix.

Quant a L'Energètica, vostè ens

Fitxer 6

deia que hem fet un reforç a L'Energètica. Bé, de fet, el reforç ja el van fer el febrer i ja el van anunciar. Nosaltres ens pensàvem que al tornar a portar aquí sobre la taula un pressupost renegociat amb els partits que vostè en diu progressistes, però, és clar, aquí no ha progressat gaire res, perquè és el mateix, 187 milions, etcètera. Però a més a més, ja vam dir-ho al febrer també: a l'ICAEN baixa a 145 a 12. Per tant, aquí el que fem també és un joc, un joc de partides, no?, per fer veure que l'energètica té molta dotació, però dins de l'ICAEN i dins la direcció general, doncs al final el reparteixen els mateixos fons i, per tant, hi veiem molt poca ambició perquè l'energètica sigui realment l'instrument que ajudi a descarbonitzar el país, però que a la vegada ajudi, per exemple, que el Plater no hagi generat tota aquesta polèmica que està generant en molts ajuntaments del país lamentablement, no?

Després vostè ens parla també d'aquest joc de números, no?, les polítiques de patrimoni natural, l'agència de la natura, 100 milions, 200 milions. Sí, sí, però fins al

2030. El 26, que és el que estem discutint avui, això que ha pujat? Hem canviat d'aquell descens que ja anunciàvem al febrer de gairebé el quaranta-vuit per cent en la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural, que passava de 76 milions a 39,5? És a dir, quina disposició addicional hem posat que incrementi aquestes partides? Perquè si recordem, en el seu discurs del primer dia que va venir aquí, ens parlava de 80 milions. A la realitat del pressupost del febrer n'hi havien 40. Ara ja no sabem quants n'hi haurà, perquè ens va parlant sempre dels 100 milions, 100 milions, però són fins al 2030. No són pel 2026, no?

I finalment, el que ens preocupa –i acabo, president, amb aquests quinze segons que em queden– com està el pagament de subvencions a les renovables? Tenim un pilot de queixes de diferents territoris que no estan rebent les subvencions. Tampoc veiem cap dotació més especial per la llei de l'amiant, que s'aprovarà d'aquí a poques setmanes, esperem. I, per tant, si no hi ha una dotació important, això no avançarà i molts altres temes com la qualitat de l'aire, el pla de gestió del risc d'inundació, el pla de gestió del districte de conca fluvial, que té molts projectes, molts milions previstos fins l'any 27, però no s'estan executant. Estem a 26. Falta un any i veiem que no s'estan executant al ritme que faria falta.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat, diputada, diputat. Seguim ara amb la intervenció dels grups. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i, en el seu nom, la diputada, la senyora Lluïsa Llop, quan vulgui, té la paraula.

Lluïsa Llop Fernández

Gràcies, president. Bona tarda a tothom. Consellera Paneque i a tot l'equip del departament que l'acompanya. En primer lloc, evidentment, donar-los la benvinguda a una comissió que, ara sí, acabarà..., o sigui, inicia un camí que acabarà previsiblement amb l'aprovació d'aquests pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a aquest 2026. Uns pressupostos que, malauradament, en l'anterior tramitació no es van poder tirar endavant i que posen de relleu que és imprescindible poder arribar a pactes i, sobretot, és imprescindible complir aquests pactes per poder seguir avançant en aquesta legislatura.

Catalunya porta encadenant crisi rere crisi des de l'any 2008. No només Catalunya, bona part del món: bombolla immobiliària, covid, guerres, etcètera. Aquesta successió de crisis ha impactat fortament en les famílies catalanes, que veuen com es parla de que l'economia va bé quan elles en realitat no arriben a final de mes, amb la desesperança que això arriba a generar. I aquestes crisis, juntament amb un increment demogràfic que ha patit el país, ha impactat fortament a uns serveis públics que no estan prou dimensionats per donar resposta a aquest creixement.

Així doncs, el país es troba en un moment clau amb els serveis públics al límit i amb la necessitat de donar resposta a les famílies i als enormes reptes que tenim com a país. Davant d'aquest moment, Esquerra, com sempre, està al costat del país i està al costat de la ciutadania. Després de tres anys sense pressupostos, Catalunya estem convençuts que en necessita uns. Uns pressupostos, a més a més, que suposen un increment de més d'un vint per cent, del 22,8 per cent, per poder donar resposta a reptes que el país té en tots els àmbits: educatius, drets socials, seguretat, sanitari, etcètera, i d'incidència especial en aquesta comissió, d'infraestructures, d'habitatge i de mitigació i adaptació al canvi climàtic.

Des d'Esquerra, des de l'inici de la legislatura, som conscients de la impossibilitat d'un govern independentista i del risc de tenir un govern autonomista que tirés endavant la legislatura sense consciència nacional en la presa de decisions, i per això nosaltres tenim clar el nostre rol a desenvolupar, que és, com sempre, posar el país per davant i aixecar l'ambició nacional per tal que, en cada nova decisió, en cada negociació, en sortim reforçats com a país.

Per això, hem negociat uns pressupostos amb ambició nacional que puguin donar resposta als enormes reptes que té el nostre país i que ha de poder donar servei a tota la ciutadania. Avui, consellera, hi ha un acord perquè, una vegada més, Esquerra ha posat l'ambició nacional que el PSC és incapaç de trobar i ho fem per responsabilitat, per compromís amb el país, convençuts que el pacte assolit no són els pressupostos que hagués fet Esquerra Republicana, evidentment, però també convençuts que són uns bons pressupostos pel país.

Perquè quan el PSC podia condicionar els pressupostos, ens demanava el quart cinturó, el Hard Rock o l'ampliació de l'aeroport. I ara, que és Esquerra qui pot

condicionar els pressupostos, és quan tenim una línia orbital, la reversió de la fiscalitat a mida del Hard Rock, el traspàs de rodalies, la gestió del litoral o la governança d'Aena, per no parlar d'una cosa que ens sembla absolutament imprescindible com és aconseguir augmentar els recursos per rebaixar cada cop més el nostre dèficit fiscal amb l'Estat espanyol, 22.000 milions d'euros, segons les dades de la Conselleria d'Economia.

I en aquest àmbit, en primer lloc, amb l'acord del nou model de finançament, que ha de suposar més de 4.000 milions per any i que per primer cop compleix amb l'ordinalitat per població ajustada, així com amb la condonació parcial del FLA. En segon lloc, amb el desenvolupament d'eines per garantir que Catalunya pugui participar en l'execució de la despesa pressupostada per l'Estat. El gran problema de sempre: l'Estat pressupostat per a Catalunya i executa encara menys. Per tant, és imprescindible poder tenir aquestes eines. I, en tercer lloc, amb l'increment de sobirania fiscal, que ha de suposar que la Generalitat assumeixi la gestió de l'IRPF.

Consellera, nosaltres tenim clar que aquesta legislatura ha d'acabar amb Catalunya guanyant en recursos, guanyant en sobirania i, sobretot, guanyant en el benestar per a la ciutadania. Avui, i gràcies a Esquerra, la Generalitat de Catalunya té un màxim d'ingressos i, així i tot, no arribem a cobrir totes les necessitats del país. Els serveis públics de Catalunya no són els que es mereixen els catalans i les catalanes, i, per això, seguirem treballant per aconseguir que els recursos que genera el país serveixin per donar resposta a les necessitats de la ciutadania del país.

I entrant abordant directament el pressupost del Departament i, evidentment, no reiteraré moltes de les partides que vostè ens ha explicat en una hora, perquè en deu minuts és absolutament impossible. Per tant, intento amb tres blocs posar pinzellades sobre elements que hem negociat des d'Esquerra i que ens semblen imprescindibles en aquest pressupost.

Un primer bloc d'un país més fort i equilibrat territorialment, perquè Catalunya és evident, pateix un fort desequilibri territorial. El setanta-cinc per cent de la població la tenim concentrada entre la costa i l'AP-7, mentre que al vuitanta per cent del territori tenim el nou per cent de la població. Per tant, per Esquerra, revertir aquest desequilibri i donar oportunitats i serveis a tot el territori és un dels objectius del país,

imprescindibles per als propers anys. D'aquí l'impuls de la línia orbital ferroviària que unirà més de 3,5 milions de persones sense haver de passar per Barcelona, que unirà des de Vilanova, Vilafranca, Gelida, Martorell, Sabadell, Terrassa, Granollers, Martorell. Sense citar-los tots, cent vint quilòmetres, trenta-nou estacions que, a més, serveixen com una xarxa de intermodalitat, amb totes les xarxes..., amb totes les línies de rodalies, així com les de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, que no només donarà servei a aquests 3,5 milions de persones, sinó que també ajudarà a aquestes línies que es puguin distribuir millor. Segurament es redueixi en bona part la pressió sobre Barcelona i això ens permeti que la ciutadania que ve de més enllà d'aquesta corona pugui accedir a Barcelona amb més facilitat i amb uns mitjans molt millors.

De la mateixa manera, continuar el desplegament del tramvia del Camp de Tarragona i la resta de trams, més inversió en Rodalies, perquè s'ha de tenir una miopia política molt gran en pensar que el manteniment de les infraestructures, que és absolutament imprescindible i ho hem vist fefaentment els darrers anys, no està discutit amb que és imprescindible crear-ne de noves, perquè Catalunya ja no és aquell país amb poca població, sinó que ha crescut i, per tant, necessita moltíssima més infraestructures.

I també estem orgullosos del pla de pobles que ve a complementar el pla de barris i viles, perquè és evident que als pobles petits els hi és molt difícil competir amb els grans municipis en una subvenció de concurrència competitiva i, per tant, hem pogut dotar del 2026 al 2030, 400 milions d'euros per a 730 municipis de menys de cinc mil habitants, seixanta-tres entitats municipals descentralitzades i les capitals de comarca de menys de quinze mil habitants.

De la mateixa manera, en aquest acord, Catalunya hi guanya sobirania. A Esquerra encarem qualsevol negociació amb la premissa que Catalunya ha de guanyar sobirania en la negociació, també en una negociació de pressupostos, i per això comporta la creació del consorci d'inversions paritària entre l'Estat i la Generalitat per garantir que les inversions pressupostades acabin sent una realitat i no com fins a dia d'avui; la creació d'una societat mercantil d'inversions a Catalunya per tal de realitzar estudis i projectes i executar inversions de l'Estat a Catalunya; la

reformulació d'una eina importantíssima i que segurament fins ara no li hem donat la importància que té, com és el Consorci de la Zona Franca perquè la Generalitat hi tingui una posició determinant en la governança; la creació de l'autoritat aeroportuària catalana; la creació d'un òrgan bilateral entre les dues administracions per tal de coordinar la governança del sistema aeroportuari de Catalunya i la incorporació de la Generalitat a la governança de l'escola de maquinistes, perquè no només ens calen vies i trens, sinó que calen maquinistes per tenir un sistema robust i que respongui a la ciutadania.

I, al final, al cap del carrer, el que es tracta és de millorar la vida de la gent, perquè aquesta és la nostra feina i nosaltres estem convençuts que aquesta és, que aquest és el nostre ADN. I en aquests acords s'hi incorporen, com deia, tres aspectes importants per al dia a dia de la ciutadania com és la mobilitat, com explicava els diferents acords en l'àmbit de trens, però no fa massa n'hem tingut un altre també a nivell de transport per carretera, i també la creació d'un nou títol de transport de la T-lleure, que ens sembla imprescindible per donar resposta a totes aquestes entitats amb un títol multizona, multipersonal i intermodal.

I de la mateixa manera, un altre gran problema per a la ciutadania com és l'habitatge. Un pla de xoc, el Regenera, per rehabilitar nuclis històrics i fer emergir habitatge, que s'afegeix a les mesures i normatives i polítiques públiques que ja contempla el propi pressupost davant d'una emergència habitacional profunda. Una emergència que colpeja especialment als joves, que no es poden emancipar; a les famílies, que destinen massa part del sou al lloguer; a la gent treballadora, expulsada de barris on han viscut sempre i als municipis que perden població. Per tant, per nosaltres, que ho tenim molt clar, no hi ha cohesió social possible si l'habitatge es converteix en un factor d'exclusió i sumari. Aquest pla de xoc del Regenera ens sembla una mesura absolutament imprescindible.

I acabo amb una pinzellada que després, en la rèplica, ja desplegarà la meua companya, la portaveu Montse Bergés, de la lluita per la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic, amb mesures com l'acord per incrementar la capacitat de finançament de l'energètica pública, inversions que vostè esmentava també en el cicle de l'aigua, els pressupostos de carboni i la necessitat de garantir la continuïtat del comitè

d'experts davant del canvi climàtic i al medi natural, celebrem l'increment del pressupost de la Direcció General per poder aplicar les polítiques de medi ambient, biodiversitat, restauració de la natura, canvi climàtic i sostenibilitat.

Acabo, consellera, amb un minut, president, No, un minut, no, deu segons. D'acord? Parafraçant el meu company Juli Fernández, i és dir: Esquerra posa les seves mans les eines d'un pressupost nou. A partir d'ara és responsabilitat del Govern i nosaltres l'acompanyarem i el vetllarem per donar compliment a aquest pressupost perquè arribi a tots i cadascun dels ciutadans del país.

El president

Gràcies, diputada. Seguim ara amb la intervenció dels grups parlamentaris. És el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i s'ho gestionen vostès com considerin, la senyora Àngels Esteller i la senyora Eva García, quan vulguin tenen la paraula.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies, president. Vull agrair a la consellera la seva exposició del pressupost, que torna a reiterar el mateix pressupost que fa dos mesos. No ha canviat ni un euro, el pressupost. Quan veus tot l'estat de despeses, és el mateix, no? Per tant, des d'aquesta visió, nosaltres, el que sí que abans d'entrar en l'anàlisi del pressupost vull denunciar aquest teatre que hi ha hagut entre el Govern i Esquerra Republicana, que ens ha fet perdre tres mesos amb un acord que avui en dia ens presenten el mateix pressupost sense un euro canviant, només 203 milions d'euros que corresponen al pressupost fruit d'aquest acord, però que no es concreta en accions determinades en el propi pressupost, només hi ha voluntat política. I li agrairia a la consellera que ens faci un relat i una explicació d'aquests recursos, en quines partides estan, perquè ni en inversions reals ni en el pressupost estan incorporades aquestes modificacions.

El que sí que volem dir és que volem denunciar que l'acord polític està fet en termes de poder polític, no amb avantatges per als ciutadans, sinó com ens repartim el poder polític i com podem assumir a Catalunya les estructures d'Estat. I, per tant, aquí lamentem que el Partit Socialista es presti a cedir estructures d'estat i a repartir-se aquestes estructures d'estat que són per desmantellar l'estat a Catalunya, perquè

veritablement això és perjudicial. L'agència catalana d'hisenda, a veure qui pot tenir la recaptació d'impostos. A Catalunya, el que es necessita és pagar menys impostos, no qui els recapta ni quina és la pressió fiscal, ni com podem tenir més inspectors per controlar el destí d'aquests recursos. El que hem de fer és que la gent pugui pagar menys i probablement vostè no hauria de donar tanta subvenció al lloguer, perquè la

Fitxer 7

gent tindria més diners per poder pagar el lloguer i no necessitaria que els dotés d'aquests recursos, perquè la gent que treballa ha de poder-se guanyar la vida i la Generalitat i l'Estat no tenen perquè confiscar els seus recursos amb la pressió fiscal que hi ha a Catalunya. Perquè sí que és necessari, naturalment, que hi hagi els impostos, per descomptat, però no amb el grau que hi ha a Catalunya, tant per l'Estat com per la Generalitat, que fa que vostè tingui cada vegada dotar més perquè la gent no té capacitat d'arribar a final de mes. Per tant, aquesta és una qüestió prioritària per al Grup Popular.

I després, senyora consellera, valorant aquest pressupost, no veiem un dibuix estratègic del model territorial que vostès tenen per a Catalunya. Vostè ha dit una frase i ha dit: «Hem pensat que...» Han pensat però no ho han traslladat a aquell pressupost, perquè no veiem infraestructures, en aquest cas, territorials que siguin de caràcter transformador i tampoc d'aquestes estructures estratègiques que veritablement tinguin capacitat de mobilitzar tota la xarxa i fer-ho en benefici de les persones, de la seva mobilitat, de l'economia i de la productivitat.

Per tant, nosaltres veiem com en aquests mesos, a més a més, han continuat els endarreriments, el caos de rodalies; no veiem millores substancials. I lo que sí que li demanem és que totes les obres del Garraf, l'R3 s'accelerïn al màxim perquè puguin complir, en aquest cas, amb els objectius que tenen de posada en funcionament.

I després, és cert que vostè ens ha desglossat tota la part ferroviària. Nosaltres estem sempre treballant en aquesta direcció i, a més, també tot el que és la integració tarifària, que valorem i que creiem que s'hi ha d'arribar en el temps més

breu possible. Però aquí hi ha un gran oblit, i és tota la part de la xarxa de carreteres, perquè vostès només destinen 600 milions d'euros, 651 milions d'euros, que és clarament insuficient per a tota la xarxa, que té problemes estructurals, de congestió, de manteniment i de capacitat. Vostè ha posat molt l'accent en la seguretat viària, però és molt com a conseqüència de tot aquest mal condicionament de la xarxa ferroviària. I veiem com hi han dèficits a la B-20, B-30, C-58, la C-55, no és fa el 2+2. I després, aquí també tenim tots aquests dèficits a l'AP-7, l'AP-2 i tota la xarxa de carreteres, que trobem absolutament insuficient i col·lapsada.

I després, en l'eix orbital, és cert, nosaltres, miri, ja el vam programar l'any 2009, l'eix orbital, i volia saber, en aquest cas, si tenen algun estudi informatiu actualitzat, quina és la reserva pressupostària que hi haurà, quin calendari hi haurà i si veritablement tenen previst executar el projecte inicialment dissenyat que veritablement sigui un traçat a Catalunya, perquè ja veiem amb la B-40, que també redueixen els projectes. I, per tant, des d'aquesta visió, nosaltres veiem com cada vegada que hi ha un projecte dissenyat per donar una solució, després aquest projecte minva i cada vegada el tenim més petit, de manera que no resol els problemes.

En el tema de l'habitatge, consellera, nosaltres discrepem del model, perquè vostè no aborda el problema estructural del que és l'habitatge. I nosaltres entenem que el problema estructural, el garantir l'accés a l'habitatge s'ha de fer amb unes polítiques que veritablement trenquin amb tot el que és la reducció de l'oferta. I vostès, la política que estan fent és reduir l'oferta; l'habitatge que hi ha actualment a Catalunya han caigut més d'un trenta o un quaranta per cent, perquè la seva política d'intervenció fa que els propietaris retirin l'habitatge per la inseguretat jurídica, per la limitació de preus, de la manera que ho estan fent, de la seva criminalització, la iniquitació, que genera una indefensió absoluta. I, per tant, nosaltres li demanem un canvi de polítiques.

Vostè incrementa l'ajut a les persones i a les famílies, que moltes són necessàries, a noranta mil persones. Això és un fracàs de la política de la Generalitat, que haguem que donar ajuts per al lloguer és un fracàs absolut i un fracàs de la política d'habitatge que demostra que no hi ha capacitat d'augmentar l'oferta.

Vostè també destaca que augmentaran els pisos de la Generalitat a costa dels privats. Vostès lo que han de fer és construir més. És cert que s'està treballant, això no ho discutiré, lo dels solars, etcètera, però vostès han de construir i fer que es construeixin els privats. Però les condicions són molt negatives.

Després seguiré. Eva, et passo la paraula.

Eva García Rodríguez

Sí; senyora consellera, benvinguda i gràcies per la seva intervenció. Però tornem a debatre exactament els mateixos problemes que fa ara tres mesos. Aquí no ha canviat absolutament res. Deia Esquerra Republicana: «Ara sí!» Ara sí, què? –ara sí, què?–, si és exactament el mateix que fa tres mesos. Exactament igual.

Perquè vostès s'han passat aquests tres mesos intentant aconseguir Junqueras per mantenir Salvador Illa a la cadira. Però Catalunya, doncs, continua sense una estratègia clara davant dels grans reptes estratègics i ambientals que tenim. Avui ens presenta una vegada més un pressupost, el mateix que fa tres mesos, continuista, ple d'anuncis, però amb poca concreció i poca execució real.

Vostès anuncien 984 milions d'euros, per exemple, per al cicle de l'aigua, però cal recordar que durant l'exercici anterior, per exemple, en plena emergència per sequera, es van arribar a preveure més de 1.050 milions d'euros. És a dir, avui tenim menys recursos previstos que durant el moment més crític de la sequera. I això és molt difícil d'explicar, senyora consellera. Vostè afirmava que Catalunya –i ho compartim, evidentment– ha d'estar preparada per a la propera sequera, que vindrà, malauradament, però, la realitat pressupostària no avala aquest discurs seu.

Quan anem al detall de les partides, doncs, tornem a trobar el mateix patró: molts diners destinats a estudis, assistències tècniques, estructura administrativa –també de l'energètica, que després m'hi referiré–, però una enorme lentitud en actuacions estratègiques.

I passa exactament el mateix en matèria energètica, Catalunya continua a la cua en desplegament de renovables, també ho ha dit vostè. Ha donat unes dades objectives, doncs, que evidentment són certes, no? Actualment només el vint per cent, poc més del vint per cent de l'electricitat generada a Catalunya prové de fonts

renovables, molt lluny de la mitjana espanyola. Mentrestant, l'energia nuclear continua generant més del seixanta per cent de l'electricitat de Catalunya. Per tant, depenem completament de l'energia nuclear. I davant d'aquesta realitat, vostès continuen instal·lats en contradiccions permanents. Per una banda, reconeixen que Catalunya necessita estabilitat energètica –només faltaria–, sobirania energètica i capacitat industrial, però, per l'altra, continuen pactant les seves polítiques amb l'esquerra radical, que defensa el tancament nuclear i bloqueja sistemàticament projectes energètics. I és aquí, senyora consellera, on li volem fer una pregunta molt concreta: què pensa el Govern de la Generalitat, què pensa vostè en matèria nuclear amb els socis pressupostaris que s'han buscat? Quin és, per tant, el seu model real? Perquè sense nuclear, sense energia nuclear, avui Catalunya no pot garantir ni estabilitat ni subministrament. La competitivitat industrial ha d'estar garantida i els preus energètics han de ser també assumibles. Mantenir, per tant, l'energia nuclear com a garantia d'estabilitat i competitivitat, però perquè el problema greu de Catalunya no és només generar energia verda, com deia vostè; el problema és generar energia, prou energia; no energia verda, sinó prou energia, no?

I és aquí també on apareix un dels fracassos sota el nostre punt de vista i també del territori, del model de desplegament territorial del Govern, en el cas del Plater, que està generant un rebuig, un cert rebuig social creixent i transversal també arreu del territori, perquè hi ha preocupació en els municipis rurals, hi ha preocupació entre els pagesos i propietaris, i hi ha preocupació, per tant, en el món local. Deia vostè que volien treballar amb el món municipal, doncs és precisament el món municipal el que els està donant l'esquena.

I vaig acabant, perquè aquí el temps, doncs, és molt breu. I em vull aturar, doncs, especialment en el model de l'empresa pública energètica. Deia vostè avui que en reforçaran el paper; no, no, el que reforcen és el seu pressupost en 187 milions d'euros, aproximadament, però despeses de personal és lo que més incrementa, no pas la inversió de l'empresa, no pas les partides d'inversió, sinó que el que augmenta d'una manera desmesurada són les despeses de personal, que, en concret, pugen més d'un trenta per cent.

En tot cas, després, per defensar, acabar de defensar la nostra esmena a la totalitat, a la rèplica m'hi referiré.

El president

Gràcies, diputada. Efectivament, recordin els portaveus i les portaveus que tindran un segon torn. Per tant, doncs, si hi ha alguna qüestió que els ha quedat pendent, en podran fer ús en el segon torn.

Seguim ara en la intervenció dels grups, és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, els diputats el senyor Andrés Bello i la senyora Mónica Lora. Quan vulguin, tenen la paraula.

Andrés Bello Sanz

Muchas gracias, presidente. Gracias también a la consellera por sus explicaciones. Bien, pues, en su comparecencia del pasado mes de marzo para presentar la primera versión –muy similar, como se ha dicho, a la actual– de los presupuestos de la Generalitat para este año, desde VOX ya le manifestamos nuestro desacuerdo con el incremento de constante del gasto político y productivo. Y, desgraciadamente, en esta segunda versión, empeorada y aumentada tras un nuevo chantaje separatista, aquellos gastos innecesarios no solo siguen, sino que han crecido: continúan con su estructura elefantiásica, descomunal de su *conselleria* y cada vez hay más puestos y más políticos colocados, como la nueva Dirección General de Disciplina de Vivienda que van a crear para que los funcionarios del nuevo cuerpo de inspectores se dediquen a poner más multas, que luego les hablará mi compañera Mónica Lora.

Como les recordamos en la anterior ocasión, el anterior Gobierno de la Generalitat, de Esquerra Republicana, publicó el resultado de un estudio para reducir el amplísimo número de organismos públicos, y pese a que es evidente que gran parte de ellos podrían eliminarse de forma inmediata, bien porque no prestan ningún servicio básico a los ciudadanos o bien porque están duplicados con otros del Estado o de la propia Generalitat, no tenemos noticias de cierres. Y aprovecho para preguntarle, señora *consellera*, si van a cerrar algunos, si tienen alguna intención de cerrar.

Por ejemplo, les mencionaba la otra vez y lo sigo mencionando, el Servei Català de Meteorologia, que presta el mismo servicio que la Aemet, y que por un capricho de los separatistas, pues, nos cuesta más de 11 millones de euros al año. Y como a los socialistas les gusta crear nuevos chiringuitos en los que malgastar el dinero de los ciudadanos, continúan creando nuevas empresas, fundaciones, consorcios, autoridades y demás. Así, tenemos las nuevas empresas ferroviarias que crean para el traspaso de las cercanías ferroviarias, que auguro –auguro, es fácil augurarlo– que será un rotundo fracaso, del que, por supuesto, culparán al Estado.

O también se ha mencionado la Autoridad Aeroportuaria de Cataluña, chiringuito que tiene como fin coordinar la cogobernanza del sistema aeroportuario catalán, como si AENA, empresa multinacional española, a cuyo frente hay que recordar que hay un político socialista catalán y, por supuesto, también con cuota de separatista catalán en su consejo de administración, como si AENA necesitase que políticos catalanes sin formación ni experiencia profesional participen en la toma de decisiones empresariales.

Esto es importante, porque dado que AENA es una empresa cotizada en bolsa, van a tener que esforzarse mucho para explicar esta absurda ocurrencia a los inversores, muchos de ellos internacionales.

O la sociedad mercantil que anuncian para controlar que el Estado realiza las inversiones e infraestructuras que presupueste, fruto de su acuerdo con los separatistas de Esquerra Republicana; separatistas que llevan cincuenta años trabajando sin parar para ir eliminando paso a paso y sin descanso las competencias y la presencia del Estado español en Cataluña. Los gobiernos de España, en vez de defender el interés general como es su obligación, han mostrado una actitud pasiva ante los ataques separatistas y en numerosas ocasiones han elegido pactar y humillarse –como es el caso– cambiando competencias del Estado por el apoyo separatista al gobierno de turno.

Pero desde VOX siempre decimos que lo peor de Pedro Sánchez está por llegar. Y la creación de una sociedad para controlar las inversiones del Estado en Cataluña demuestra que el actual Gobierno español es incapaz de defender el ejercicio de las competencias que le corresponden y que tiene la *obligación* de realizar. Es una

prueba más de que los socialistas no confían en su misión como garantes de la unidad nacional y de la igualdad de todos los españoles.

Desde VOX manifestamos una vez más que todos estos acuerdos no nos vinculan y cuando gobernemos los anularemos y devolveremos el sentido común a la política española.

Mónica Lora Cisquer

Bé, jo parlaré una mica..., una breu pinzellada en matèria d'habitatge. La consellera ha dit, la consellera Paneque, que liderem la inversió en polítiques d'habitatge i que aquest esforç, doncs, confirma que hi ha una majoria parlamentària que està per garantir el dret a l'habitatge. I suposo que no li sorprendrà si li dic que nosaltres, des del Grup Parlamentari de VOX, discrepem absolutament d'aquesta afirmació, perquè el que veiem és que vostès continuen i continuaran apostant exactament pel mateix model fracassat en matèria d'habitatge: més intervencionisme, més control

Fitxer 8

i, *cómo no*, més regulació. I Catalunya no pateix una emergència habitacional precisament per falta de regulació, de fet, aquesta regulació en sobra. Recordem que en l'última dècada, en els últims deu anys s'han patit prop de 40 canvis normatius que afecten el sector de l'habitatge, que el problema real és la falta d'oferta i que mentre l'oferta baixa, vostès sembla ser que continuen ampliant el que seria l'estructura administrativa en matèria d'habitatge. I dic això perquè vostè no ha parlat d'algunes de les mesures que han pactat amb els Comuns, com és, per exemple, la creació d'una nova Direcció General de Disciplina d'Habitatge, que, de fet, aquesta mesura és un dels requisits que han posat als Comuns per donar suport a aquest acord pressupostari, una nova direcció general que es dedicarà bàsicament a posar multes i reforçar tot el règim sancionador que depèn de la Llei d'habitatge que es va aprovar ja en el Congrés dels Diputats el 2023.

En aquest sentit, sí que m'agradaria preguntar-li, no?, perquè la senyora Jéssica Albiach ha arribat a afirmar, en aquest sentit, que les inspeccions i les sancions seran la quarta pota de la política d'habitatge del Govern, i m'agradaria saber si vostè està

d'acord amb aquestes afirmacions, encara que crec que sí, i més tenint en compte que si no, no haguessin pactat aquest cos de cent inspectors d'habitatge amb gairebé sis milions d'euros, precisament per inspeccionar, per sancionar i per vigilar a tots aquells propietaris que posin els seus habitatges en el mercat de lloguer. Jo li diré clar, els inspectors no construeixen pisos, la burocràcia no genera oferta i les sancions no faran aparèixer habitatges, tot el contrari. De fet, Catalunya corre el risc de convertir-se en l'únic lloc on creix més ràpid, en aquest cas, la burocràcia en matèria d'habitatge que la pròpia generació d'habitatge.

I també li vull comentar perquè ha parlat del tema de la demanda i és impossible parlar seriosament d'habitatges sense parlar també d'aquesta pressió constant sobre la demanda en matèria d'habitatge. Nosaltres ja ho hem dit moltes vegades, defensem menys regulació, més col·laboració publicoprivada, que no hi hagi una imposició en el sector privat com és la reserva del trenta per cent per habitatge protegit, que hi hagi més sòl, en aquestes coses podem estar, inclús, d'acord, que hi hagi, per tant, també més construcció, més agilitat urbanística, més facilitats als ajuntaments en l'àrea urbanística perquè, per exemple, una llicència d'obres no s'eternitzi allà durant mesos i mesos; menys impostos, hauríem de fer una reflexió en matèria fiscal i, lògicament, més seguretat jurídica i prioritat nacional en l'accés a l'habitatge públic i també a qualsevol ajuda que estigui vinculada a l'habitatge.

De fet, vostè ha parlat de 25.000 pisos des del públic, ja siguin públics o cedits, jo crec que de poc serveix invertir, en aquest cas, en habitatge públic si aquest no es gestiona correctament, perquè de fet, mentre es continuïn impulsant totes aquestes polítiques de l'efecte crida, de portes obertes i de *café para todos*, la demanda continuarà creixent a la nostra regió i continuarà creixent molt més ràpid en aquest cas que l'oferta d'habitatge.

I després no oblidem una cosa, que l'habitatge públic està molt bé, clar que sí, sobretot per a tots aquells catalans que tenen dificultats per poder arribar a final de mes, Però el que sí que s'ha de tenir en compte, i això és una reflexió que faig en veu alta, perquè només ha parlat d'habitatge públic, que crec que no podem convertir Catalunya, la nostra regió, en un lloc on l'única alternativa per poder accedir a un habitatge sigui depenent de l'Administració pública, que crec que hauríem de posar

totes les condicions necessàries per poder garantir que també hi hagi cada vegada més habitatge lliure i que un català, una família catalana, amb el seu esforç i amb el seu sacrifici, també tinguin dret a poder obtenir un habitatge en el mercat lliure, ja sigui de compravenda o de lloguer.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada.

Seguim amb els grups parlamentaris. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i en el seu nom el seu portaveu, el senyor Lluís Mijoler. Quan vulgui té la paraula.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies president. Consellera, secretari i resta de l'equip que ens acompanya.

Bé, m'encantaria tenir més temps per poder contestar també a la intervenció de VOX, perquè sembla que ens ha interpel·lat més als Comuns que no pas a la consellera, que és a qui hauríem de fer-ho, però en qualsevol cas, benvingut sigui.

És veritat, president, li deia abans, deu minuts no en tindrem prou, però això també posa de manifest el que venim sovint dient, que el Departament o la Conselleria de la senyora Paneque és massa àmplia, probablement perquè no ens dona temps a ajuntar tot el que volem parlar. I aprofitem per reiterar aquella petició històrica, ja quasi, de les entitats de la natura de dir que el Departament de Transició Ecològica hauria de tenir departament propi i amb rang de vicepresidència.

Bé, fa uns mesos vam posar sobre la taula aquell primer acord pressupostari amb el Govern que no va prosperar perquè en aquell moment no hi havia una majoria suficient per aprovar els pressupostos, però evidentment les necessitats del país no van decaure amb aquell tràmit perquè les urgències de llavors continuen sent les mateixes avui: els serveis públics, l'habitatge, la mobilitat, la transició ecològica, el treball digne, la cohesió territorial i la democratització de les institucions. I som ara en un escenari diferent, s'obre una nova oportunitat perquè Catalunya tingui pressupostos i perquè aquells compromisos que vam treballar no quedin només en un document, sinó que passin del paper a l'execució. En concret, parlem d'uns

comptes que poden marcar el rumb de la legislatura i no només els d'aquest any, evidentment, perquè, com s'ha dit, el temps d'execució és breu, i que han de servir per donar aquestes respostes a necessitats immediates. Però també, sobretot, i ho ha dit la consellera, per preparar Catalunya per als reptes dels propers anys.

El Govern presenta aquests pressupostos al voltant de tres grans prioritats com són els serveis públics, l'habitatge i la inversió. Nosaltres compartim que aquests han de ser els eixos centrals, però afegim una exigència política clara: que tinguin orientació social, ecològica i territorial, que serveixin per reforçar la capacitat pública, per reduir desigualtats, per equilibrar el país i per afrontar la transició ecològica amb garanties. Per nosaltres la pregunta no és només quan creix el pressupost, no és només la xifra. La pregunta decisiva és cap a on creix? I aquí és on els acords pressupostaris tenen un paper fonamental. Aquests pressupostos, evidentment, no són els pressupostos que els Comuns haurien fet íntegrament, però sí que incorporen aquelles mesures que hem treballat, negociat i defensat per tal que el país avanci en una direcció més justa. Habitatge assequible, transport públic, transició ecològica, reforç dels serveis públics, economia social, treball digne, feminisme, cultura, llengua i cohesió territorial. I també és especialment important que els pressupostos incorporin una disposició addicional per blindar recursos i garantir que aquells projectes previstos ara pel 2026 puguin tenir continuïtat més enllà del desembre. Aquesta qüestió és, per nosaltres, clau, perquè moltes de les polítiques que defensem no es poden improvisar ni executar en uns pocs mesos. Els recursos hi són, els compromisos hi són. Ara el que cal és que el Govern compleixi.

I en l'àmbit concret de territori i mobilitat, l'acord que hem treballat parteix d'una idea molt clara: el dret a moure's no pot dependre ni de la renda, ni del codi postal, ni de si vius a l'àrea metropolitana, en una ciutat mitjana o en un poble petit, en una comarca de muntanya, ja hi feia referència a la consellera. Per això un primer compromís fonamental és mantenir durant tota la legislatura les bonificacions del cinquanta per cent a la T-usual i la T-Jove. En un context d'encariment de la vida, mantenir tarifes assequibles no és una mesura menor, és política social aplicada al dia a dia.

Ara bé, i ho sabem, el transport públic no pot ser només més barat, també ha de ser més fiable, més freqüent i més accessible, aquí està la clau. Per això hem pactat també un pla de millora de la xarxa d'autobusos, dotat amb aquests 21,5 milions d'euros per cobrir la demanda insatisfeta en línies saturades, reforçar serveis afectats per la crisi de Rodalies i ampliar el transport a demanda a municipis petits. Aquesta mesura parla de la mobilitat real de la gent, de qui agafa cada matí un autobús ple, de qui viu en un municipi sense alternativa al cotxe o a un polígon industrial, de qui necessita arribar a un hospital, a una universitat, a la feina o a l'estació de tren. El bus interurbà és una columna vertebral social del país.

També han pactat reforços concrets en línies de municipis com Vilafranca, Vilanova i la Geltrú, Mataró, Sabadell, Terrassa, Manresa, Sant Feliu de Llobregat, Blanes, Gavà, Reus, Girona i Lleida, entre d'altres, així com les noves connexions del Baix Llobregat amb la Universitat Autònoma, Cardedeu amb Barcelona o Mataró amb l'Hospital de Can Ruti.

I en l'àmbit ferroviari i tramviari, l'acord incorpora una agenda ambiciosa: avançar en el TramCamp, el Tren-tram del Bages, l'estudi del Tren-tram a Blanes i Lloret, el Tram Vallès, el Tren-tram a Girona, els Rodalies de Lleida i la reactivació de línies entre Lleida i Aragó. Els trens trams i tramvies –ho sap la consellera, soc molt pesat– són infraestructures adaptades a ciutats mitjanes, àrees urbanes disperses i corredors que avui no tenen prou alternativa al cotxe. També hem pactat actuacions al Trambaix, com la tercera parada de Sant Feliu, l'avanç cap a Molins de Rei, i destacar també la connexió de les línies L1 i L3 entre Trinitat Nova i Trinitat Vella, Una reivindicació històrica i una actuació necessària per millorar la connectivitat metropolitana.

I un altre element estratègic és l'estudi informatiu del quart túnel ferroviari de Barcelona, clau per augmentar la capacitat del sistema, descongestionar Sants i millorar el funcionament global de la xarxa. I també hem incorporat a l'estudi per transformar abans del 2030 el servei Sant Andreu Aeroport en un recorregut ampliat que pugui ser operat per Ferrocarrils de la Generalitat, analitzant una possible R4 Nord i una possible R4 Sud, connectant Terrassa o Manresa amb l'Aeroport. I això

és un exemple de planificació ferroviària seriosa, pensar túnels, capacitat, freqüències, operadors i, en definitiva, benefici per al conjunt de la xarxa.

I en paral·lel, l'acord incorpora l'assumpció del traspàs de la R1, l'inici del procés per altres línies com la R3, R2 Sud, la R4 Nord i la R16, i no m'hi estendré en aquest sentit. També és important per a nosaltres la descarbonització de les flotes o un element que pot semblar menor però molt important com és el *leasing* social de vehicles elèctrics per a llars, microempreses i professionals vulnerables en zones rurals.

Finalment, hem pactat un pla de mobilitat activa amb xarxa ciclable urbana i vies verdes funcionals, dotat amb 190 milions d'euros entre 2026 i 2030, que no és menor, per augmentar la xarxa en almenys 500 quilòmetres que hem pactat. En definitiva, l'acord reflexa en bona mesura el que defensem: una mobilitat que redueixi emissions, guanyi, sobretot, temps de vida, connecti territoris i reparteixi oportunitats, Aquesta equitat territorial a la que sempre ens referim. Perquè el transport públic no és només una infraestructura, és també una política d'igualtat

En l'àmbit de transició ecològica, i em deixaré habitatge per al segon torn. Les mesures pactades tenen per a nosaltres una mesura, una importància estratègica. No parlem d'un apartat ambiental decoratiu, ni d'un conjunt de bones intencions verdes, menys encara de *greenwashing*; parlem de polítiques concretes per adaptar Catalunya a la crisi climàtica, protegir la biodiversitat, reforçar la sobirania energètica pública, millorar la gestió de l'aigua i avançar cap a una economia circular. La crisi climàtica ja no és una amenaça futura, és una realitat present que afecta la vida quotidiana de la gent. Per això la transició ecològica no pot ser només un discurs, ha de ser planificació, inversió, capacitat pública i actuacions realment executables.

El primer compromís que volem destacar és el reforç de la línia d'adaptació del Fons Climàtic, fent-la finalista i orientant les actuacions municipals concretes: refugis climàtics, protecció d'equipaments crítics i renaturalització urbana. Els ajuntaments són la primera administració que respon als efectes del canvi climàtic, però no poden fer-ho sols. Necessiten recursos estables, finalistes i suficients, i també han pactat el cens de sòls urbans i urbanitzables inundables amb cartografia, plataforma, fitxes

i assistència tècnica. I aquesta és una mesura de responsabilitat, no podem continuar planificant el territori com si el clima no hagués canviat.

I un altre bloc fonamental és la protecció del medi natural i la biodiversitat. Hem pactat més recursos per garantir una gestió efectiva dels Espais Natura 2000, especialment després de l'ampliació de la ZEPA del Delta Llobregat, ho ha anomenat la consellera, protegir un espai natural no pot ser només declarar sobre un mapa, sinó que cal pressupost, personal, restauració ecològica, seguiment crític i governança. I en aquesta mateixa línia, el desplegament de l'Agència de la Natura de Catalunya, que esperem sigui de forma immediata, amb recursos per a la gestió d'hàbitats i espècies, restauració ecològica, seguiment científic i convenis amb el món local. Catalunya ha tingut durant massa temps una estructura insuficient per gestionar la natura, Ho he dit a l'inici, i l'agència ha de servir per passar de la protecció nominal a la gestió efectiva, de la mateixa manera que hem acordat també posar en marxa el Conservatori del Litoral en la fórmula que sigui, però que sigui la manera més ràpida i efectiva. I a més, hem pactat avançar en la Llei del Patrimoni Natural i la Biodiversitat amb consulta pública durant aquest 2026, així com impulsar els plans de recuperació d'espècies amenaçades i hàbitats d'interès comunitari fins al 2030.

En energia, molt important que les oficines de transició energètica s'integrin com a estructura territorial de l'ICAEN i assessorin les comunitats energètiques. El reforç de l'energètica, 186 milions d'euros, garantint l'entrada al segment de distribució elèctrica tan aviat com sigui possible, i aquest és un element molt important, un punt transformador, la transició energètica no pot consistir només a canviar la font d'energia, deixant intacte el poder als de sempre. I en matèria d'aigua, prioritzar inversions de l'ACA en depuradores i col·lectors, i sistemes d'aigua regenerada i renaturalització de zones humides i marges de rius.

Vaig resumint. Finalment, en residus i economia circular, desplegar el PINFRECAT, 82 milions d'euros, i presentar aquest 2026 l'avantprojecte de Llei de prevenció i gestió dels residus i economia circular.

En definitiva, el bloc de transició ecològica respon a una idea molt clara: Catalunya ha de deixar de reaccionar tard i començar a preparar-se de debò davant la calor

extrema i les inundacions, la sequera, la pèrdua de biodiversitat, la dependència energètica i un model de residus que ja no pot continuar igual. I això és el que defensem els Comuns, que la transició ecològica no és un capítol verd dels pressupostos, és la manera de protegir la vida al territori, el futur del país i les properes generacions.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat, per cenyir-se en el temps. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el seu portaveu, el senyor Dani Cornellà, quan vulgui, té la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, president. Consellera, secretari, membres del Departament. Benvinguts. Bé, no li parlaré massa d'aquest pressupost que ens presenta perquè ja ens el va presentar, de fet, fa tres mesos i no ha variat massa. Suposem, doncs, que aquests tres mesos tampoc no deu haver canviat

Fitxer 9

massa la situació al nostre país. De fet, més enllà de que ara tornem a pagar el tren, però, com sap, l'R11 cada dia va malament, doncs, de fet, no ha canviat re, tal com he començat, només que ara paguem el servei que no funciona.

Però, d'aquests pressupostos que ens presenta, el més curiós de tot és que són exactament iguals que fa tres mesos, però doncs ens venen uns quants projectes per al 2030, per al 2040. Bé, és curiós, perquè si això ho haguessin fet el 2024 per al 2028, que és el seu mandat, si l'acaben, doncs escolti, els hi compraríem. Però, és clar, fer-ho a 2030, 2040, quan a vostès se'ls acaba el seu mandat el 2028, d'això a casa nostra en diem vendre fum. Però, bé, si el que volen és vendre fum, doncs perfecte. No serem nosaltres els qui direm què han de pactar uns partits amb el Govern, però és evident que la ciutadania el que necessita són respostes avui i demà, i també per al 2030 i 2040 –els governs que vinguin tindran feina a fer.

Però, mentrestant, mentre vostè ens parla... Sobretot li parlaré de la línia orbital, que hi estem d'acord, eh? Però, és clar, hi estem d'acord si tinguéssim solucionats els problemes del dia a dia avui mateix, i això no és així. Per tant, som molt escèptics amb l'efectivitat real d'aquest acord a 2040. Primera, perquè depèn de l'Estat; no depèn de la Generalitat en lo que és la planificació, la construcció i el finançament, entre altres coses perquè es connectaria a la xarxa d'Adif. Però, bé, sí que és un projecte doncs que pot ser interessant i necessari a futurible, però, mentrestant, el que veiem és que el Ministeri de Transports acumula múltiples endarreriments en tramitació de les millores més importants de la xarxa de rodalies; de fet, onze dels quinze estudis que el ministeri té en marxa estan endarrerits –suposo que ja ho sap, consellera–, la majoria dels quals ja amb més de dos anys de retard sobre el calendari que ells mateixos ens havien dit. I ara hi volen sumar més estudis als de la LOF, no?, als de la línia orbital. Bé, doncs escoltin, endarrerim-ho encara més tot, no passa re. El que nosaltres sí que consideràriem que seria un avenç és el que està encallat, que és el traspàs de la infraestructura, en aquest cas l'R1, que veiem que tampoc no acaba d'avançar. No sé si ho tenen clar.

Bé, com que això no es tradueix als pressupostos... Però sí que hem de dir que ens ha generat aquest escepticisme, perquè han tingut tres mesos per negociar aquests pressupostos i millorar-los –no els han tocat, només han afegit fum. I, després, sorprenentment, el dia que van presentar la LOF, un dilluns, el recorregut no arribava a Sitges. Ho recorda, consellera? L'alcaldeessa d'Esquerra, de fet, es va sorprendre. I el dimarts, curiosament, van canviar el plànol de la presentació amb un ramal nou a Sitges –molt bona planificació. I el dimecres va tornar a canviar, però amb el ramal de Sitges d'un color més fluixet. Però és que no només això: en paral·lel, el president Illa va difondre per les seves xarxes una versió diferent del mapa, amb dos ramals a Mataró i passant a Granollers-Canovelles i no per Granollers Centre. Com volen que ens fíem d'un govern que cada dia ens canvia el mapa, que el president diu una cosa, que quan el presenten en diuen una altra, que l'alcaldeessa es queda blanca perquè no sap què dir? Perdoni'm, però veiem molta improvisació i, bé, un acord fet ràpid i molt improvisat i, realment, doncs per justificar senzillament l'acord. Perquè, si no, no ho entendríem. Tres mesos treballant... Haurien d'haver presentat un projecte seriós. Però, bé, la realitat és aquesta.

Nosaltres pensem que en lloc d'allargar sis anys més tots els serveis interurbans, el que haurien d'haver fet era precisament millorar el bus interurbà, augmentar els serveis entre les ciutats, per exemple, de la futura línia orbital. I això sí que podria estar tot als pressupostos de la Generalitat. Però continuarem, en gran part, amb connexions directes, amb busos inexistents entre Vilafranca i Sabadell o entre Mataró i Terrassa, freqüències penoses, com els quatre busos directes al dia entre Vilanova i Vilafranca o busos Sabadell-Mataró que cada hora passen a minuts diferents. Si avui no s'està millorant amb fermesa la xarxa de bus en aquestes connexions no radials, ens costa de creure les promeses a vint anys vista –no siguin fum, tal com l'hi he dit.

Com ens hem de creure un compromís per fer un tren de Vilanova a Vilafranca ves a saber quin any? D'aquí, a dia d'avui, només posa quatre busos directes en tot el dia entre aquestes ciutats. I també costa de creure, quan l'he rebut, que és el més semblant que ja existeix a la línia orbital, que només hi ha un tren per hora. I, al contrari, veiem com a la xarxa de bus també es tira la pilota endavant, com l'hi he dit, amb aquestes concessions a l'estil Pujol. Allarguem-ho fins al 2034 en lloc d'haver fet la feina, que hi havia molta gent a l'expectativa per poder fer-ho bé, per millorar els serveis, fer-ne més i adaptar-los a la realitat actual, no la de fa unes quantes dècades. Però, bé, és el Govern de la «patada» endavant i d'una mobilitat que no funciona. I li podríem posar més exemples amb mobilitat, però també penso que hauríem de parlar d'altres temes.

Ens ha parlat de la transició ecològica, o de la transició verda. Quan ens parla d'això, no sabem de quina ens parla: si d'aquesta que vostè té tanta pressa, que és la transició energètica per descarbonitzar, o aquesta transició energètica de carbonitzar, que també ens en parla vostè, per exemple, doncs augmentant el nombre d'avions, augmentant el nombre de creuers, augmentant els milions de turistes que venen a Catalunya, no volent aplicar impostos de la llei del canvi climàtic com el dels grans vaixells... No sabem de quina transició ecològica ja ens parla, si la de descarbonitzar o la de carbonitzar. Perquè vostès van repartint una mica cap aquí i una mica cap allà, perquè, realment, quan s'improvisa i no es tenen clar els objectius de futur, doncs es fa aquest doble discurs: per un costat, dir que tothom ha d'anar a rodar amb moles de molí amb el Plater, però, alhora, el Govern és capaç

d'anar proposant projectes de carbonització del país. I quan més de dos-cents ajuntaments i més de dos-cents batlles i batllesses de Catalunya diuen que això no s'ha fet bé, que el Plater no s'ha fet bé... Bé, la seva resposta creiem que no va estar a l'alçada l'altre dia i que s'ha de seure, que encara no ho han fet, tot i que els hi han demanat dos-cents batlles i batllesses, els hi han demanat reunió a vostè i al president Illa i encara no s'han reunit. Esperem que posin data aviat i els escoltin. I els escoltin i acordin, perquè evidentment que hem de fer la transició energètica, però la de veritat, la de la descarbonització, no la d'ampliar totes les infraestructures fòssils del país i continuar amb la mateixa política de sempre, que ens ha portat al desastre actual.

I per parlar d'habitatge. Ens agradaria que ens expliqués com estan els cinquanta mil pisos que ens va prometre el president, que s'anirien fent de manera gradual; com estan els 1.100 milions que va prometre per pressupost anual per construir pisos cada any, com els tenen; els 500 milions que va prometre, anuals, per concedir ajuts a cent mil famílies per pagar el lloguer. Com ho tenim tot això? Perquè jo no l'he sentit que ho digués. I això són promeses que va fer el president, anuals, i jo no he sentit que vostè ens les expliqués.

Tampoc no l'he sentit parlar del Conservatori del Litoral. Sí que l'hi he sentit al diputat Mijoler, dels Comuns, i me n'he alegrat, però m'agradaria que ens ho expliqués. Perquè, al final, el conservatori s'ha de crear i ha de tenir un pressupost. Jo tampoc no l'he sabut trobar. Suposo que és perquè encara no existeix. Però, evidentment, si el creem, és perquè tingui un pressupost. Si hem de fer lo mateix de sempre, de crear organismes perquè no serveixin per a re, doncs després ja entenem aquesta política de no fer-ho, no?, que estan fent vostès.

Després, amb les inversions, per exemple, del Plempcat. Saben que nosaltres no podem compartir aquesta inversió perquè encara no sabem si al final això és l'inici d'una infraestructura per després facilitar que la següent sigui una empresa privada i aprofiti tot el que hem pagat amb diner públic per fer el seu negoci privat. I, com que no ho acaben d'explicar, doncs no ho veiem gens clar, i saben que el territori tampoc no ho veu gens clar.

Per tant, *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* amb tot plegat, nosaltres pensem –i acabo, president– que, com sempre l'hi vam dir, des del primer dia, aquesta macroconselleria aglutina masses temes, temes molt importants, que tots estan en moments molt delicats, que s'hi han de posar solucions i que no s'acaben de trobar, i ens dona la sensació que anem a pitjor.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Mixt, d'Aliança Catalana, però, atès que no hi ha cap de les dues diputades, passem finalment la intervenció dels grups al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i, en el seu nom, a la diputada, a la senyora Eva Candela i a la senyora Andrea Zapata. Quan vulguin. Tenen la paraula.

Eva Candela López

Moltes gràcies, president. Bona tarda a tothom, honorable consellera Paneque, secretari general. Una salutació també a tot l'equip del departament que avui ens acompanya. Moltes gràcies, consellera, per la seva exposició i les explicacions que ens ha fet del projecte de pressupost per al 2026.

Des del nostre Grup Socialistes i Units per Avançar volem expressar la nostra satisfacció pel que representa aquest pressupost i també volem expressar el nostre agraïment als grups d'Esquerra Republicana de Catalunya i Comuns pels acords a que s'ha arribat i que faran possible l'aprovació d'un pressupost per a Catalunya. Aquest projecte de pressupost expressa una idea molt clara: Catalunya torna a avançar amb estabilitat, amb ambició i amb mirada de futur. Un pressupost d'un país que no es resigna, sinó que accelera; un país que vol recuperar l'orgull, la confiança i la capacitat de liderar la pròxima dècada. Un pressupost de 49.162 milions d'euros per reforçar els serveis públics, impulsar l'habitatge, accelerar la inversió, enfortir l'autogovern, defensar el català, vertebrar el territori i generar prosperitat compartida. I això no és només una xifra; una xifra rellevant, certament, però no és només una xifra. Això és la traducció pressupostària on veiem reflectida una prioritat política: situar les persones al centre de l'acció pública. Una prioritat i també els reptes que ha d'abordar Catalunya. Prioritat, repte i oportunitats. Oportunitats per garantir el

progrés del nostre territori, millorar la qualitat de vida de la ciutadania i reduir les desigualtats.

Consellera, veiem reflectit en aquest pressupost un dels reptes més importants d'aquesta legislatura –l'habitatge–, amb una aposta per garantir un dret bàsic, una política que ha de ser estructural, continuada i transformadora. Política d'habitatge que el Govern ja està abordant des d'una estratègia transversal. Cal activar tots els mecanismes possibles i, per tant, també el pressupost. Amb un pressupost global de 1.900 milions d'euros, es reflecteix clarament aquesta prioritat. Amb pressupost per augmentar el parc d'habitatge assequible des de la construcció però també des de l'adquisició. Un pressupost per abordar l'emergència habitacional i també la rehabilitació, amb una xifra important per a les convocatòries de rehabilitació energètica, accessibilitat i patologies estructurals. I amb una mirada molt important també als municipis petits. Una aposta clara pel pla de barris. Són molts els barris que acumulen desigualtats tant socials com urbanístiques i econòmiques, i avui ja tenim en marxa la segona convocatòria del pla de barris. Com diu vostè, consellera, més habitatges i millors barris.

I també veiem una aposta per una mobilitat sostenible i eficient, unes infraestructures resilients per garantir els serveis i l'equitat territorial, amb el ferrocarril com a eix estructural de la mobilitat, perquè articula el territori, perquè connecta persones, connecta serveis i connecta les activitats econòmiques amb les persones, i permetent, a més, un model de desplaçament sostenible i eficaç. Un element clau per als objectius de la descarbonització. Reforç i ampliació de la xarxa ferroviària, amb projectes claus i estratègics que ens ha explicat. I un transport públic amb pressupost per implementar, per exemple, el model tarifari integrat i impulsar la T-mobilitat i també el manteniment de les bonificacions de la T-usual i la T-jove. També hi veiem la millora de corredors interurbans, absolutament indispensable. I, quant a la xarxa viària, millores necessàries i molt esperades. Conservació, seguretat i transformació, tres peces claus per a una xarxa viària més segura i sostenible.

Andrea Zapata Alfonso

Gràcies, companya. Gràcies, consellera; gràcies, secretari general. Jo parlaré molt breument d'allò que fa referència a la part de transició ecològica. Però sí que, abans,

volia fer referència o respondre a un parell de coses que s'han dit avui en aquesta comissió, perquè és veritat que he vist bastanta «conspiranoia» i bastanta mentida, la veritat,

Fitxer 10

de veritat, de cara al Partit Popular, el que no poden fer és queixar-se de que gairebé mil milions d'euros no són suficients per combatre la sequera, mentre la seva companya abans ha dit que el que s'ha de fer és abaixar els impostos. Jo no sé com creuen que es paguen aquest tipus de pressupostos.

I quant a VOX també, hi ha un punt que semblen gairebé Esperanza Gracia, augurant que tot anirà malament amb tanta il·lusió que sembla que vulguin que així sigui. «Lo peor está por llegar», repetia el diputat. Mirin, mentre vostès no vinguin, sempre hi haurà esperança en un futur millor. I en això també estem treballant.

Però bé, d'altres intervencions, jo agraeixo el to, la veritat, i amb això em quedo. Perquè quan parlem d'uns pressupostos que no s'aproven des del 2023 és normal que calguin recursos a tot arreu. És normal que hi hagin exigències i que hi hagi presses per resoldre algunes qüestions. És normal, sobretot si parlem de la transició ecològica, que òbviament, perquè aquí òbviament, perquè aquí els tempos són diferents a la resta dels àmbits.

Jo crec que des de l'inici del nostre mandat i també diria durant el mandat anterior, amb Esquerra Republicana al capdavant, la direcció cap a on volem anar com a país és clara. I ho dic com a país, perquè al final la majoria de la cambra parlamentària ha votat sempre a favor de les propostes que s'han fet, li pesi a qui li pesi en aquesta matèria. Portem molts anys avançant i aprovant mesures per garantir una transició ecològica, hídrica i energètica sostenible, per prevenir els efectes de les sequeres i reaccionar amb solvència, si ens trobem en una, per deixar a un costat els combustibles fòssils de manera progressiva, però amb convicció i eficiència, apostant per l'energia verda i renovable, per reduir els nostres residus i per descarbonitzar-nos.

Portem molt de temps treballant en aquesta direcció i ara en tenim l'oportunitat de dotar de recursos a aquesta transició, un trenta-u per cent més de renovables, per al cicle de l'aigua en conjunt, 984 milions d'euros. Crec que estem sent ambiciosos, però a la vegada és que no hi ha una altra opció. I és més, aquestes són les dades exclusivament del Departament, perquè tots, però tots sabem que si volem transformar Catalunya i volem arribar als objectius que ens hem marcat, cal anar més enllà i actuar amb transversalitat des de tots els departaments.

Per això hi ha una perspectiva sostenible, també en mobilitat i també en indústria, també en agricultura i en la resta de partides pressupostàries que presenta aquest Govern. I, no obstant, ja ho ha deixat clar també la consellera en la seva intervenció, aquests pressupostos són ambiciosos, però si hi ha una bona notícia és l'aigua i l'autonomia hídrica. Hem patit molt la última sequera. Ho hem repetit tantíssimes vegades que aquesta comissió, al plenari i a tot arreu i calia estar a l'altura. I amb aquest augment de més del trenta per cent per a generar més reutilització, eficiència i millora d'infraestructures, crec sincerament que és una d'aquestes apostes que fan un bon govern, que van més enllà de la política de postureig en la que poden caure alguns.

Es podrien destinar aquests recursos, aquests 984 milions –que se'n diu aviat– a partir dels que reverteixin en accions molt més visuals de cara a la ciutadania, però s'està fent una aposta i una proposta des de la responsabilitat, des de la serietat que mereix la situació i ho agraiem aviat quan tinguem nous episodis de sequera. Crec que aquest és el millor exemple de la forma de treballar que marca aquest govern. Sense soroll, es posen solucions a problemàtiques que arrosseguem des de fa massa temps.

Però bé, el mateix podem dir amb la transició energètica que cal accelerar. Hem aprovat uns pressupostos de carboni. Estem treballant en un Plater, que cal començar a desplegar aviat per ordenar la implantació de renovables al nostre país. I per garantir tot això cal acompanyar-ho de recursos, és el que es fa i és el que es planteja avui, aquí.

I per no allargar-me ja massa, sí que el que volia era agrair especialment a Comuns i Esquerra totes les aportacions també que han fet i la voluntat de diàleg que han

mostrat. Crec que és l'última oportunitat de poder estar a l'alçada d'unes circumstàncies adverses amb un canvi climàtic que avança massa ràpid. I tot i que no tot sembla..., no tots sembla que ho vulguin veure, alguns grups sí que ho fan i crec que és just també acabar la intervenció agraïnt també el seu sentit de la responsabilitat.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. A no ser que hi hagi algun grup que em demani específicament un recés, seguiríem sense parar, perquè així ja portem temps i, per tant, li he demanat a la consellera si volia... M'ha dit que no. Per tant, a no ser que hi hagi algun grup, seguim. I ara és el torn de l'honorable consellera per un temps de trenta minuts, doncs, per poder contestar o fer les aportacions que cregui que li han fet els grups parlamentaris. Quan vulgui.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Perfecte! Moltes gràcies, president! Aniré, com faig habitualment, grup per grup, donant resposta, espero, a totes les qüestions que m'han plantejat. No, no puc acceptar la definició inicial que ha fet el Grup Parlamentari de Junts que aquest pressupost respon a uns equilibris dels socis. En tot cas, respondrà a donar respostes als problemes que té el país.

I, miri, jo li explicaré molt gràficament. Déu-n'hi-do els quilòmetres que faig pel territori i li puc assegurar que fora d'aquestes quatre parets, alcaldes i alcaldesses de tots els colors polítics –de Junts per Catalunya també– agraeixen l'arribada d'aquests pressupostos, perquè saben que alguns dels seus projectes en els seus municipis depenen també dels pressupostos de la Generalitat. Per tant, a mi potser m'hauria agradat més una reflexió a l'entorn de: «Miri, és que potser en aquesta partida o en aquestes polítiques, en lloc de tants recursos, hi podrien posar uns altres». M'hauria semblat, sincerament, més constructiu i en favor del país.

En qualsevol cas, tothom fa la política com li sembla que li ha de fer. A mi em van ensenyar que era control-impuls. A vegades em dona la sensació que vostès, tota la

diagnosi dels problemes, d'assenyalar els problemes, de proclamar als quatre vents els problemes i del control la fan molt bé. Seria d'agrair que també es sumessin a la part de l'impuls i. en tot cas, d'aquests recursos que tenim, quins projectes creuen que no s'haurien de fer? O quins creuen que s'haurien de potenciar? O posar-hi més recursos? Seria d'agrair.

Llavors ha centrat una gran part de la seva intervenció també en l'àmbit del dèficit. Estem al Parlament de Catalunya, també ens ocupa, però novament li dic que m'hagués agradat, potser una anàlisi més fi de les partides. En qualsevol cas, com es pot reduir el dèficit? Ja compartim... Més enllà de les xifres, ja compartim que hi ha un dèficit d'infraestructures amb Catalunya. La nostra manera de reduir és amb negociació, amb diàleg i projectes al calaix per presentar-los i poder-los negociar. Per posar alguns exemples, pla de rodalies del 26 al 30, més 1.700 milions d'euros respecte als que estaven previstos. Bé, doncs miri, aquí hi ha un camí de regressió del dèficit d'infraestructures.

A la línia orbital ferroviària, que vostès diuen compartir-la –me n'alegro– 5.500 milions d'euros a executar els propers anys. Efectivament, llavors em referiré als horitzons temporals. La variant d'Olot i les Preses, la variant d'Olot i les Preses té partida pressupostària i no pot sortir a licitació si no tenim efectivament els recursos. Per tant, la variant d'Olot i les Preses, tal com ens vam comprometre des de l'any 80, eh?, 83, que estava compromesa i ha hagut de ser aquest Govern que ha finalitzat el projecte, l'ha aprovat definitivament i, efectivament, abans de l'estiu començarà la licitació.

La C-55, efectivament, els estudis informatius marquen el desdoblament en la majoria del tram com una de les opcions òptimes i, per tant, aquest projecte també tira endavant. No sé per què els posen en dubte. Retornant al dèficit, que m'havia deixat un. Les encomanes negociades, les últimes encomanes de servei, sobrepassaven els 700 milions d'euros. Els enllaços de la C-32, la pacificació de l'N-II, tot això són projectes treballats, negociats i dialogats. A vostès els sembla que la confrontació i la proclama té millors resultats. El temps ho dirà i l'electorat ho dirà. En qualsevol cas, el nostre camí per resoldre efectivament el dèficit infraestructural és el del diàleg, la negociació. I és que pensem que no hi ha altra manera. Igual que

amb els ajuntaments, no hi ha altra manera d'avançar que no sigui a través de la lleialtat i l'acord entre institucions. El perllongament del Brcat, està en el pressupost, el perllongament... El Brcat, perdoni, de la zona de Selva marítima. No sé per què ha dit que no, perquè està en el pressupost.

Respecte a habitatge, m'ha dit que no comparteix les polítiques que estem, doncs, amb un consens de forces de progrés aplicant a Catalunya. Ja ho veiem amb les votacions a Madrid. Ja ho veiem, com vostès van fent un trànsit cap a posicions molt conservadores en l'àmbit de l'habitatge, però l'adverteixo d'una qüestió, i també pel Partit Popular que també en polítiques d'habitatge sabem que discrepem. Fa menys de quaranta-vuit hores, *La Vanguardia* i altres mitjans de comunicació donaven resultats dels increments dels preus de l'habitatge i del lloguer a Espanya comparativament, a Catalunya-Madrid, Barcelona-Madrid. Tenen un creixement per sobre del català d'un trenta-set per cent. Aquests són els resultats de les polítiques de desregularització, de liberalització del mercat, de no intervenció del mercat, de no construir parc d'habitatge públic. És aquest el resultat, un creixement absolutament inassumible per les famílies. És inassumible, aquests creixements en el lloguer i en la compra d'habitatge.

Per tant, continuarem, sí, continuem amb aquestes polítiques d'habitatge perquè estan donant resultat. Ja no és una voluntat del Govern. No és que ho digui el Govern. És que els indicadors ens estan marcant que estan donant resultats positius. Quan serà el final de la crisi d'habitatge? Efectivament, quan puguem construir aquest parc d'habitatge públic protegit de lloguer assequible, que ens ha de donar resposta a la demanda que tenim. Però les polítiques que s'estan aplicant des del present està donant els seus resultats positius.

I el que sí que de veritat, és que aquest pressupost té un biaix polític en favor de depèn quines forces polítiques o depèn quins ajuntaments? Miri, jo li repassaré els dos últims dies. Com que, a més, vostès tenen molt interès en la meva agenda i per on em moc i em deixo de moure, les últimes quaranta-vuit: entre Gavà i Viladecans, construcció d'un ecobarri, un projecte importantíssim. D'aquí en sortiran 1.200, en total, dos mil i escaig habitatges, 1.260 aproximadament de protecció oficial. Això d'abans d'ahir. Això són recursos. Continuo, cap a Tarragona. Port de Tarragona,

inversió vinculada a energia eòlica. Això també són recursos i projectes concrets. Jo no sé quin biaix polític poden veure vostès amb la implantació d'energia eòlica o amb la implantació d'un tipus d'indústria que afavorirà a tot el Camp de Tarragona. Avui, Ordis. He començat a Camprodon. He començat a Camprodon, un projecte que beneficiarà a tota la Vall de Camprodon i a tota la comarca d'implantació d'un projecte de la Universitat Politècnica de Catalunya, juntament amb Ferrocarrils i juntament amb l'Ajuntament, però que beneficia a tota la comarca, d'instal·lació d'un centre de control i formació universitària vinculada a polítiques d'alta muntanya.

I després he estat a Ordis, Ordis, Navata, Vilanant, entre aquests, 6,8 milions d'euros per millorar un punt viari on hi ha una accidentalitat elevadíssima. Jo no sé on veuen vostès –sincerament, els hi dic– el biaix polític d'aquests pressupostos. El que sí que hi ha hagut han estat dos grups parlamentaris que han tingut la voluntat, el sentit de país i la visió política de dotar aquest país de pressupostos amb una negociació exigent, però negociació de polítiques. En cap cas, en cap cas negociació en benefici d'algun municipi concret, en cap cas. En benefici del país en el seu conjunt.

En l'àmbit d'energia, deien que si hi havia resultats o no n'hi havia resultats. El primer trimestre del 2026, hem implementat al territori el doble de megawatts que tot el 2025 junt. Per tant, sí que deuen estar donant resultat a aquestes polítiques energètiques. Ara veig que el diputat no hi és, però en qualsevol cas, m'ho ha traslladat.

Esquerra Republicana, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la veritat és que han fet una reflexió que lliga també amb el que ara estava parlant, una reflexió sobre què és l'ambició nacional i què és el patriotisme, finalment. Què és tenir ambició nacional? Estar de manera sistemàtica contra la possibilitat d'un pressupost sense presentar alternativa? O és, efectivament, renunciar a posicions legítimes polítiques i entendre que es pot i s'ha de fer un esforç en benefici del país? El patriotisme, al final, és l'estima al país, a la cultura, a la llengua, però sobretot és un compromís actiu per millorar el benestar dels nostres conciutadans i conciutadanes.

I aquí és veritat que tenim diferents horitzons nacionals, però crec que hem entès, efectivament, que s'ha de tenir ambició per tenir uns pressupostos que permetin, entre altres coses, que els recursos que estem generant des de Catalunya puguin anar destinats a polítiques concretes. I vostès també han fet esment a una qüestió

que ha anat sortint, a l'àmbit d'aquesta doble mirada, i més en un departament que, efectivament, algunes de les infraestructures que estem pensant en aquests moments les veurem finalitzades, efectivament, el 2030 o el 2040. Sí, és així. Però aquesta doble mirada de «estic actuant amb les necessitats del present alhora que planifico la Catalunya del futur», tant de bo hi hagués estat els últims anys! Tant de bo! Jo aquí, a més, hagués volgut, ja ho vaig dir l'altre dia, que trobar-me l'orbital ferroviària executada i acabada. Què més hagués volgut? Què més hagués volgut que trobar-me un sistema de rodalies amb totes les inversions a punt? Evident.

Per tant, aquesta doble mirada jo crec que és molt interessant i agraeixo a Esquerra Republicana que hagi dit, escolta, millorem els serveis públics, les infraestructures, anem millorant, però planificant amb aquesta mirada de futur i amb un seguiment exigent. M'ho han dit al final, ja ho sé. Sé que vostès segueixen de manera exigent els acords i sé que exigiran i seguiran, efectivament, els terminis i els calendaris que ens hem marcat i els recursos que hem marcat.

Però novament vull agrair aquesta mirada, a vegades incòmode, d'anar més enllà de la comoditat que pots tenir des d'una

Fitxer 11

posició política concreta i anar més enllà pensant en que aquests pressupostos són una bona notícia per al país i que aniran a ajudar famílies concretes, a projectes concrets territorials. Els hi he dit abans, és que és un vuitanta per cent més d'inversions al territori. Són projectes amb noms i cognoms. Són municipis concrets, de tots els colors polítics, que tenen necessitats.

El Grup Parlamentari del Partit Popular. És evident que tenim diferències en l'àmbit de l'habitatge, però m'ha sobtat que em digués: «No hi veig el projecte de país.» «No veig vostès cap on van, més enllà d'aquest pressupost.» I no em dec haver explicat bé, perquè, miri, que he volgut fer justament en l'últim apartat de planificació un dibuix de quin país té al cap aquest Govern en l'àmbit d'infraestructures, en l'àmbit d'habitatge, que fonamentalment, com els deia, és passar d'una Catalunya que en aquests moments, com deia Pasqual Maragall, té una àrea metropolitana molt densa, amb poc equilibri territorial i connectivitat i generació d'oportunitats en molts

dels territoris catalans, però que sortosament podent generar energia *in situ* en aquests moments, tenint plans directores urbanístics com els que he detallat de creixement de sòl d'activitat econòmica, d'espais d'intermodalitat en el transport de mercaderies, ens permet anar a una Catalunya..., que jo n'he dit «Catalunya, constel·lació», però en podem dir com vulguin, però finalment és veure la Catalunya en punts de creixement amb equilibri territorial.

I si mirem els grans eixos, doncs miri, estem finalitzant, a punt de finalitzar el Corredor Mediterrani, per exemple. Estem potenciant els ports. Estem potenciant també la connectivitat internacional a través de l'aeroport. Tenim els eixos ferroviaris i viaris transversals i orbitals que ens han de permetre, precisament, aquest creixement de segones corones Catalunya endins. Tenim millores en l'eix Pirinenc com a eix transversal que ens pot unir des de les comarques de Lleida fins a la costa, fins a Girona.

Per tant, si vostè em pregunta com veig jo Catalunya el 2050, doncs, la veig amb l'oportunitat de créixer de manera equilibrada per primera vegada, no tan concentrada, equilibrada, perquè podem generar energia, perquè tenim capacitat d'aquests creixements de connectivitat, a través del interurbà, a través dels eixos ferroviaris. La línia orbital ferroviària, per exemple –ho he dit abans–, és un exemple clar d'aquest model, no amb centralitzat en Barcelona, sinó de creixement més equilibrat. Per tant, aquest és...

I vostè em preguntava..., a la línia orbital ferroviària, i també es referia si era fum: té un límit temporal, 2040; 5.500 milions d'euros acordats amb una bilateral entre governs i té, de fet, un pla director urbanístic aprovat des del 2009-2010, si no ho recordo malament, per tant, els últims governs de progrés, amb reserves de sòl fetes, i aturat 2011, 2012, 2013, 2014..., fins ara. Per tant, saltem d'un govern de progrés que ho va planificar a novament forces de progrés que ho tornem a impulsar.

I de fet, un dels trams, el de Granollers-Sabadell, els estudis informatius estan inclosos en el pla de rodalies d'enguany. Per tant, hi ha concrecions que crec que si més no a la ciutadania li han de donar garanties de que, efectivament, un projecte que va quedar aturat durant molts anys el tornem a l'actualitat amb plans directores i amb reserves de sòl fetes i fins i tot amb trams inclosos en el pla de rodalies.

Vostè em deia: «On estan els diners de més? Estan presentant el mateix pressupost –estan presentant el mateix pressupost.» Hi ha recursos extraordinaris que en el cas del departament, si em pregunten, doncs, van, per exemple, a augmentar la convocatòria del pla de barris. Saben que hem sortit amb una segona convocatòria, amb 200 milions d'euros, que és el que ens permetia la pròrroga pressupostària, però ja hem dit que amb aquests nous pressupostos podem ampliar com a mínim 100 milions d'euros més. A on van aquests recursos extraordinaris? Al programa Regenera: 630 milions d'euros d'aquí fins al 2030, però ja en aquest 2026 hi ha actuacions de regeneració urbana i de rehabilitació.

Vostès també crec que comparteixen que, més enllà de construir el nou parc, hem de rehabilitar sobretot en entorns no tan urbans, potser més rurals, rehabilitar i regenerar masies, blocs d'aquests que estan en estat de degradació per poder-los convertir en habitatge. Per tant, si em pregunten on estan aquests diners, també estan en el cicle de l'aigua, estan en polítiques climàtiques, amb els 100 milions d'euros destinats a l'Anacat i, mentrestant, en execució amb la Direcció General de Polítiques Ambientals, estan en el pla de xoc de 22 milions d'euros per millorar les freqüències... Quan vostès ens diuen: «La gent va dret en els busos, la gent està a les parades esperant.» Doncs, miri, 21,5 milions d'euros per millorar totes aquestes situacions.

Aquests són els recursos de més a més que estem incorporant a aquests pressupostos. Per tant, li poso aquests exemples i en podríem... Bé, o sigui, vostès saben perfectament –a més, n'han fet esment i ho ha explicat la consellera Romero molt ben explicat– que a part d'aquests recursos extraordinaris i els majors ingressos, són els que s'aniran incorporant a aquestes polítiques que els estic desgranant. Per tant, aquest és el compromís, i aquests diners hi seran i venen d'aquestes dues bosses de diners concrets que la consellera Romero –a més, és que vostès ho han dit– ho ha explicat perfectament.

Model energètic, sabia que em deixava una qüestió encara. Model energètic. Si em pregunta, vostès saben perfectament, a Catalunya tenim el Proencat aprovat, d'aquí al 2050 contempla el tancament de les centrals nuclears a Catalunya. I, per tant, el Govern treballa amb aquest escenari, que és el que tenim aprovat. Per tant,

treballem precisament per implementar energies renovables per poder assolir aquests objectius.

Però vostè diu una cosa que no és ben bé, deia: «L'energia nuclear...» La defensen com una bona energia. Miri, justament a Espanya i a Catalunya menys, però és el que volem revertir, justament a Espanya, precisament, el viratge cap a energies renovables és el que ha fet que la factura del ciutadà, la factura elèctrica, hagi baixat de l'ordre –fixi's bé–, comparat amb la mitjana europea –i són dades d'Ember del primer semestre del 2025–, respecte a la mitjana europea, hem rebaixat un trenta-dos per cent. Per tant, no és que ho perseguim, com he dit abans, per objectius climàtics, és que a nivell d'economia dels nostres conciutadans i conciutadanes és un avantatge també la implantació d'energies renovables: és la més barata, és la més barata. Necessita, té alguns reptes, efectivament: emmagatzematge. Per això també estem impulsant els projectes, doncs, de bateries, de centrals reversibles. És veritat que les renovables tenen aquest repte i, per tant, ho hem d'impulsar conjuntament.

Però el nostre model és el d'assolir aquests objectius d'acord amb el Proencat i contempla el tancament de les centrals nuclears.

Grup Parlamentari de VOX. Jo ja..., o sigui, és que ja li vaig dir una vegada, avui intentaré formular-ho de manera diferent: estem al Parlament de Catalunya, aquí rau la sobirania del poble i, a més a més, aquí segur que hi ha molta gent que els seus pares o avis s'han jugat la vida perquè Catalunya a part de tenir un sistema democràtic, perquè Catalunya pugui tenir unes competències determinades, regulades per l'Estatut de Catalunya. Algunes de les afirmacions que ha fet vostè aquí sobre competències són antiestatutàries i, per tant, són anticonstitucionals. No sé com dorm vostè amb aquesta incoherència, però, en tot cas, li torno a assenyalar que estem en un àmbit institucional i que crec que un mínim respecte als companys i companyes i l'espai que estem ocupant seria del tot necessari i no fer mofa en un tema que ja li dic que és que a més a més és estatutari i és constitucional, com són les competències de Catalunya.

No sé quina dèria li ha agafat amb el Meteocat. Li repetiré, respecte a l'última vegada, el Meteocat té quatre radars a Catalunya i dos més que implantarem ara a

l'Alt Pirineu; tres –tres–, que estan en els pressupostos també, per cert. Ens situa al capdavant dels països amb alta muntanya respecte a tot l'entorn europeu. Per tant, la feina que fa el Meteocat en particular, perquè és que a vostè li ha agafat aquesta dèria, és d'alt valor i, de fet, els estats d'alarma i els avisos a la ciutadania estan absolutament vinculats amb les prediccions del Meteocat. Per tant, jo, miri, només li puc recomanar una cosa, el convido a fer-hi una visita. Vingui vostè a conèixer, vingui vostè a conèixer la feina que fan i potser els tindrà una mica més d'estima.

Respecte a l'habitatge, és així, tenim un model diametralment oposat. Nosaltres defensem un dret, el de l'habitatge digne i assequible per als catalans i catalanes. I, hi insisteixo, la no regulació, la no intervenció del mercat a Madrid ja veiem on ens porta. O em dirà vostè que aquests increments que s'estan publicant en dades oficials no són certs? La desregulació, efectivament, o la no regulació sabem on ens porta. De fet, a Catalunya s'havien invertit recursos ingents per construir un parc d'habitatge protegit que ha passat a mercat lliure. Tant de bo el tinguéssim aquest parc, ara l'hem de tornar a construir. Per tant, la protecció, lo públic en l'habitatge és absolutament fonamental per tenir aquest equilibri amb el mercat privat. El mercat privat campant sol, perquè vostè m'entengui, ens porta a la situació de Madrid: increments per sobre de Catalunya del trenta-set per cent.

I en l'àmbit de les sancions, miri, nosaltres..., vostès insisteixen en repetir que perseguim el petit tenidor. En absolut. De fet, molts d'ells..., haig d'agrair que aquests petits tenidors cedeixen els seus pisos als ajuntaments o a l'Agència d'Habitatge perquè els puguem gestionar. Però sí que és veritat que perseguirem aquells que no compleixin la llei. Sí, efectivament.

I quan un entra en un pis –vostès no sé si ho han fet, nosaltres, sí– i veu pisos de quatre habitacions amb quatre famílies anovades amb nens, sense possibilitat d'ús de les zones comunitàries, efectivament que s'ha de sancionar. És que això és il·legal. És que això no es pot fer. És que tenim una llei a complir. Per tant, sí, perseguirem aquells que incompleixin la llei d'habitatge, perquè hem de garantir el dret per a la majoria de catalans i catalanes.

Grup Parlamentari dels Comuns. Insisteixen vostès en aquesta cosa de que la conselleria és massa gran. Jo els demano que mesurin pels objectius i les

consecucions que fem i per la capacitat d'executar aquest pressupost. I llavors en parlem quan acabi la legislatura o en aquest pressupost del 26. Però concretament en transició ecològica, miri, la rèplica del pol del Llobregat al pol del Besòs, la pèrdua que teníem a les canonades a l'alçada de Badalona –ho recorden–, pressupostos de carboni, Plater, avantprojecte de llei de residus, recursos per a la compra de finques per part d'entitats del tercer sector i ajuntaments. Algunes d'aquestes coses a vostè li ressonen, segur, perquè són coses que n'havien parlat des del 2017 amb la llei de canvi climàtic aprovada i es deien, es deien i mai arribaven. Doncs algunes han arribat.

Per tant, jo ja sé que vostès organitzativament ho farien..., i és legítim, és legítim que ho defensin i les entitats ambientalistes, però jo tornaria a demanar que ens mesurin aquesta conselleria pel grau de consecució. Jo estic molt satisfeta, ho saben, d'aquest treball conjunt, de l'àmbit d'urbanisme, d'infraestructures, de transició ecològica. De veritat que algunes d'aquestes qüestions s'estan desencallant, entre altres coses, perquè aquests equips estan treballant conjuntament. I de veritat que ofereix una mirada sobre les infraestructures i necessitats del país, que jo n'estic satisfeta i per això ho defenso.

Trenta-vuit recursos humans addicionals als parcs naturals, no s'havia vist mai un increment com aquest d'estabilització de personal en els parcs naturals o el Parc Natural de Muntanya de Prades. És que me n'havia apuntat un parell més per aquí que m'havien quedat despenjats.

Mobilitat. Compartim aquest model. És veritat, vostès han tingut una especial insistència, i ho hem atès –i l'hi agraeixo–, a l'àmbit de les bonificacions per mantenir-ho en aquesta legislatura. També per accelerar els tramvies arreu del territori. Efectivament, nosaltres compartim que és una modalitat de ciutat mitjana, no?, d'aquest equilibri territorial o aquesta capil·laritat que és interessant. Per tant, agraeixo la feina –sempre exigent, també és així, però és com ha de ser– i aquest, igual que el grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, situar-se més enllà de la comoditat, no?, de dir: «Bé, jo vaig defensant des del Parlament la meua oposició», i sortir d'aquest confort i ser capaç, doncs, d'oferir als catalans i catalanes projectes

concrets, hi insisteixo, projectes concrets arreu del territori que arribaran gràcies a aquests pressupostos. I per això no puc més que donar-los les gràcies.

El Grup Parlamentari de la CUP, que em feia també algun esment d'habitatge, i li vinculo, no?, amb aquesta cosa de dir: «Vostès són els que venen fum», i ho llencen tot cap cap a futur. Miri, li faig el símil amb l'àmbit de l'habitatge, a veure si així ens entenem millor: aquest 2025-26 hem comprat, ja hem comprat, entre el 25 i el que portem de 26, a l'entorn de tres mil habitatges; hem signat, com li deia, el fons d'emancipació número mil, és a dir, mil unitats familiars joves que han pogut adquirir el seu habitatge d'emancipació. I amb fons Next Generation finalitzarem quatre mil habitatges; per tant, lliurament de claus. I tenim uns dos mil habitatges amb aquest primer concurs, que és una política innovadora mai feta a Catalunya, agrupació d'aquests solars, i primer concurs de col·laboració públicoprivada per ajudar-nos, efectivament, a construir aquest parc d'habitatge protegit de lloguer assequible. Per tant, aquests són els números d'avui.

Fitxer 12

I vostè em diu, no? Llavors, és clar, el Pla Territorial Sectorial d'Habitatge és a 20 anys. Sí, sí, és clar, és que hi hem d'anar caminant, és que és important tenir aquestes eines de planificació. I jo, insisteixo, tant de bo els governs posteriors al 2010 haguessin desenvolupat la línia orbital ferroviària, tant de bo. Però és que si no ho fem, si no comencem a planificar, mai serà una realitat, senyor Cornellà, per tant, no és vendre fum, d'això se'n diu planificar, planificar i permetre... Si vostè està en algun govern posterior i en una posició com la que jo ocupo, voldrà trobar-se aquesta planificació feta, cregui'm, cregui'm, i projectes al calaix per poder-los executar. Per tant, no és vendre fum, d'això se'n diu previsió i planificació, alhora que actuem des del present, i li he posat algunes dades. Els més de 300 milions d'euros per millorar el servei de Rodalies, servei; aquests més de 1.700 milions d'euros afegits als que ja hi havia, per tant, 8.000 en total d'aquí al 2030 per a les infraestructures de Rodalies; la Constitució de Rodalies de Catalunya. Tenim el sistema de Rodalies que voldríem? No, és evident, però sí els indicadors... No és un sistema fiable, és evident, però és clar, algú haurà d'anar caminant, no?, per millorar això? O ens anem

queixant de manera sistemàtica del dèficit d'infraestructures, del «Madrid ens roba»? Sí, ho podem fer, però això no farà que la vida dels catalans i catalanes millori. Així s'ha mostrat en el passat.

Per tant, sí, treball, diàleg, esforç, planificació, execució des del present, per tant, li nego la major, no són anuncis, són concrecions. Però hem de tenir eines de planificació, efectivament. Fum. Miri, és que vostè..., en aquest pressupost hi ha el projecte de la variant de Celrà. És fum, això? Vostè sap perfectament la necessitat que té Celrà d'aquesta variant. Hi ha una part de la finalització del carril bici que uneix Girona amb Celrà, es fum, això? Jo, és a dir, jo entenc que el seu model discrepi del nostre, però és que aquí hi ha un munt de projectes concrets que no són fum, senyor Cornellà. Per tant, jo li demanaria una miqueta més de..., no ho sé, d'ajust a la realitat, diguem-ho així.

El tema dels ramals. Si vostè vol veure perfectament la línia orbital ferroviària, agafi el Pla Director Urbanístic del 2009-2010, ara, efectivament, s'ha de concretar amb els projectes, l'agafa i allà veu el traçat, i sí, hi ha un ramal cap a Sitges, sí, sí. Vam dibuixar la línia orbital ferroviària i hi ha un ramal que no és estrictament línia orbital ferroviària i hi ha un ramal, ja està s'afegeix, no cal que faci tanta història, però si vol veure exactament les reserves de sòl pot agafar el PDU aprovat el 2009.

Em preguntava també sobre execució. Precisament els 500 milions d'euros que vostè em deia que el president havia anunciat, 100 cada any, ja des de l'any passat, miri, la consecució són aquests 1.000 habitatges per a joves, és el fons d'emancipació; 500 milions d'euros, 100 cada any. Mil joves! Clar que hi ha consecucions. Suficient? No. Hem de continuar treballant? Sí. Però és que ja hi ha és aquesta realitat i per tant, jo crec que també estaria bé que en algunes ocasions acompanyessin aquestes polítiques, que crec que, a més a més compartim.

I jo diria que del que vostè m'ha traslladat, diria que... La transició energètica, sí perdoni, sabia que m'oblidava el Conservatori del Litoral i l'AnaCat, li faig la pregunta: la CUP donarà suport a l'AnaCat com està ara o amb una negociació de canvi de consell d'administració? Podem comptar amb el seu suport a l'AnaCat? Perquè... no he sentit això últimament per part de vostès.

I respecte a la transició energètica i els alcaldes. Miri, els alcaldes saben el que es fan. Els alcaldes sempre que m'han demanat visita els l'he donat al Parlament o he anat al municipi, o al Departament, creguin-me, saben molt bé com han de demanar cita i hora. I a més a més, estan articulats a través d'entitats municipalistes amb les que estem parlant. Per tant, no en faci un cas d'una cosa que no hi ha. Qualsevol alcalde que ha volgut ser rebut per aquesta consellera, potser he trigat més o menys, però creguin-me que tots, absolutament tots, han tingut cita o he anat al seu municipi.

I finalment, el Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, <grair també aquesta confiança amb l'actuació de Govern. Compartim, com no pot ser d'altra manera, la diagnosi i les polítiques i els recursos i per tant, no puc més que agrair el suport que rebem des del Govern i amb les actuacions que es desenvolupen des del Parlament.

I aquest cop, dels -2, 0:18, Estic allà, allà.

Gràcies.

El president

Gràcies, honorable consellera. Passem ara a aquest segon torn que tindran els grups parlamentaris per un temps màxim de cinc minuts. No hi haurà un segon torn dels grups, i per tant, doncs, també gestionen el temps, doncs, com vostès considerin. I comencem de nou el torn amb el Grup Parlamentari de Junts i, per tant, quan vulgui, doncs té la paraula.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, president. Sap què passa, consellera? Que Catalunya no està millor avui que fa dos anys, i jo li he dit molt clarament: hi ha biaix polític, sí, a les disposicions addicionals, que és l'únic que canvia de l'anterior pressupost que ens van presentar fa tres mesos. I precisament per això des de Junts fem una oposició que pretén ser útil però també pretén ser responsable. S'han d'abordar els problemes, els hem constatat, sí, però també s'han de plantejar solucions, i això és el que portem fent aquests dos anys de legislatura.

Aquests pressupostos, aquest projecte no reflecteixen ni les cinquanta mesures que es van presentar per a l'AP-7, que també són mesures per a garantir la seguretat,

en alguns trams per al tercer i el quart carril, entre moltes d'altres, ni reflecteixen les 14 propostes per abordar la crisi estructural ferroviària a Rodalies, ni propostes que també hem debatut en aquesta mateixa comissió, per exemple, el dèficit d'urbanitzacions no recepcionades, perquè no és una solució, un préstec a través de l'ICF. I no ho dic jo, precisament ho diuen els alcaldes que vostè també va visitar. Cal crear una mena de Pla de barris per a aquests municipis i abordar aquesta situació de forma urgent.

També li parlava de responsabilitat. Ho hem fet quan ha sigut necessari. Al darrer Ple vam aprovar, en aquest sentit, un decret per a la continuïtat del transport interurbà per carretera, per als busos, per a millorar les connexions del nostre país, però vostès avui no donen el detall de quines seran aquestes millores, quines seran aquestes ampliacions de les freqüències. Hi haurà, per tant, noves línies com la que s'ha reivindicat des del Maresme per a connectar amb l'Hospital de Can Ruti? I així, amb tants i tants accents que podríem avui concretar. També amb el règim sancionador, com dèiem, d'aquells operadors que no fan la feina, també garantint el català, etcètera.

I en habitatge –no vull que em passi el temps– mentre continuï perseguint els propietaris les famílies estan fent tot l'esforç, també per ajudar als seus fills, i això implica que les donacions en vida de pares a fills no és casual, que hem conegut les darreres hores com han incrementat a màxims històrics, i és una solució i és una proposta de Junts per Catalunya acabar amb aquest impost de donacions. En segon terme, les dades són devastadores, li deia abans. A l'àrea metropolitana es construeix quatre vegades menys habitatges que fa 20 anys. Proposta: simplifiquin veritablement la construcció. Replantegin la reserva del cinquanta per cent dels municipis, no només els rurals, també d'altres petits municipis. Noves promocions, apostin d'una vegada per totes per la col·laboració publicoprivada. Vostè no en parla, però els pisos de la Sareb, què n'hem de fer? És necessari també poder gestionar aquests pisos per incrementar l'oferta i per donar cobertura a aquest repte demogràfic que tenim sobre la taula. Tampoc n'ha parlat. Junts per Catalunya fa uns mesos va aprovar una iniciativa per canviar els usos dels locals d'oficines a habitatge. Això no es troba reflectit tampoc en aquest pressupost.

En tercer lloc, les polítiques socials, miri, les ha de pagar l'administració, els petits propietaris el que no poden és assumir el cost de les polítiques públiques d'habitatge ni dels impagaments dels llogaters. És una proposta, iniciativa de Junts per Catalunya, que s'ha aprovat en diverses ocasions i que encara no és una realitat.

I finalment, cal ampliar els crèdits d'aval fins als 40? Sí. És una proposta que va presentar Junts per Catalunya, que vostès s'hi han negat, però ara resulta que el president Illa, avui en un acte de l'ICF, diu que ha escoltat a les xarxes que s'hi han adreçat molts joves i que cal ampliar fins al marge dels 40. Benvinguts, a mi m'agradaria que escoltés abans el Parlament de Catalunya i les iniciatives també de l'oposició constructiva. Però compte!, també cal fer una reflexió. L'habitatge de protecció oficial ha d'incrementar a costa dels joves? A costa d'aquests pisos que s'intenta avalar, que s'intenta ajudar amb aquest vint per cent que és impossible d'estalviar avui en dia?

I acabo. De la mateixa manera la Generalitat no pot aplicar amb caràcter retroactiu els pisos de protecció oficial en zones tensionades que vencien a X anys per contracte davant de notari. Insisteixo, de nou, el que no poden és incrementar l'habitatge de protecció oficial a càrrec de petits propietaris que han pagat per aquests pisos. Aquesta tasca és de l'Administració i per això també li demanem que hi doni, davant la indefensió jurídica que hi ha de molts veïns i veïnes, una resposta que afecta a ciutats com poden ser Badia, com pot ser l'Hospitalet o com pot ser pròpiament Barcelona. Per tot plegat, consellera, insisteixo, creuen que aquests pressupostos resoldran les principals qüestions i el principal maldecap de tots els catalans, com és l'habitatge? Crec que la resposta és clara: malauradament, no. Per tant, aquests pressupostos tornen a demostrar que són en base a la supervivència política i no amb la voluntat i l'objectiu, que és el d'avançar i transformar el país i motiu de pes per a constatar la necessitat de presentar des de la nostra formació, des de Junts per Catalunya, aquesta esmena a la totalitat.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada, senyora Judith Toronjo. I ara seguim amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, en el seu nom, la diputada enyora Montse Bergés, quan vulgui té la paraula.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Molt breument, bàsicament per contestar la diputada del PP, sí, té tota la raó; té tota la raó, Esquerra Republicana l'objectiu és crear estructures d'Estat i en aquest cas avancem en la musculació de l'Agència Tributària de Catalunya, apostem per una energètica pública, cosa que vostès deuen estar totalment en contra de que la gestió de l'energia sigui pública i a més a més, catalana, el traspàs de Rodalies i molts més altres exemples. Per tant, sí estan totalment encertades en la diagnosi que fan.

I el diputat de VOX, li volia dir que no són 50 anys que estem lluitant per la independència, sinó que Esquerra Republicana té 95 anys d'història, per tant, s'ha equivocat d'uns quants anys i el nostre objectiu, evidentment, és aquest assolir aquesta independència amb una ambició nacional que fem que el Govern, a través de les propostes i negociacions que estem fent, puguem avançar d'una manera més decidida amb aquest únic objectiu que és millorar la vida de les persones amb temes tan importants i radicalment centrals com els que tractem avui en aquesta comissió, com és l'habitatge, com és la mobilitat i com és l'opció de futur la vida i que tothom pugui decidir on viu i tenir totes les oportunitats que necessita.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del grup parlamentari del Partit Popular de Catalunya, les diputades la senyora Àngels Esteller i la senyora Eva García. Quan vulguin, tenen la paraula.

Àngels Esteller Ruedas

Sí, moltes gràcies. Senyora consellera, per suposat que inverteixen, només faltaria, estan governant. Clar que fan obres. El que el Grup Popular li diu és que vostè diu «pensem», però no està concretada en el pressupost. És que vostès, moltes de les accions que han pactat en aquesta comissió no estan en el pressupost, ens diu

«consultin el pla director». Jo li pregunto, escolti'm una cosa, l'orbital es mantindrà amb tota la dimensió que era o es reduiran? És aquesta la pregunta. Però és que vostès ho haurien d'haver incorporat el pressupost. Diu «és que la consellera d'Economia ja ho va dir, hi va haver un acord», escolti'm, la consellera d'Economia no ha de verbalitzar els costs. Quan parlem de pressupostos ha de constar com a inversions reals. Jo les he agafades, no he vist ni una nova. Vostè sí que diu, la consellera també, però aquí no estan i per tant, aquesta és la nostra pregunta. I també dir-li que vostè té un model completament diferent, hi ha coses que compartim, però hi han unes altres amb les que discrepem. Nosaltres creiem que cal apostar molt més per tot l'eix també, però no en substitució del ferroviari, el ferroviari i el viari, perquè el col·lapse de l'AP-7, de l'AP-2, de la C-55 que vostès fan 2+1; no, no, 2+2, que a vegades no arriben; tota la part orbital, la B-40. Escolti'm, abans arribava fins a Girona i Sant Celoni, ara diuen fins a Granollers. L'acabaran o no l'acabaran? És que aquesta és la qüestió dels grans eixos que no acabem de veure aquesta visió de transformació i no només d'anar gestionant i anar finalitzant, i aquesta és la nostra opinió.

Respecte a l'habitatge, senyora consellera, vostès tenen un model assistencialista, vostès tenen un model de dir fem política social a costa del privat, a costa de perseguir el propietari privat i utilitzar els seus béns en benefici de la Generalitat en base al seu criteri. Nosaltres li diem vostès han d'afavorir que es construeixi més. Naturalment que la Generalitat ha de construir, però el que han de crear és una nova llei del sòl.

Escolti'm, cada vegada que té oportunitat un decret llei amb una petita modificació de la llei del sòl, això és un caos. Han de fer una estructura flexible que afavoreixi que es construeixi, eliminin tantes reserves de sòl, perquè és que el 40, el 30, el 50, no s'està construint habitatge per culpa d'aquestes reserves fins i tot en la rehabilitació, que fa que si rehabilita el cinquanta per cent tampoc construeixes. Per tant, aquest és un gran error. Escolti'm, eliminin la pròrroga de la VPO per a les persones que van comprar

Fitxer 13

el seu habitatge amb una condició d'una finalització del cinquanta per cent. Ho han dit abans, escolti'm, Gornal, Barcelona, i també, en aquest cas, uns altres llocs de Catalunya. I també li dic... Badia. Perdoni, és que no em sortia. Vaig estar amb ells, però no em sortia el nom.

Una altra qüestió important a destacar: el preu. Vostè només es fixa en una variant: el preu. Metre quadrat, Barcelona i Madrid. Escolti'm, a Barcelona s'ha incrementat. A l'últim informe de la Cambra de Propietat de Barcelona diu: «S'ha incrementat un 7,5 per cent el metre quadrat.» I després tenim també l'oferta, que ha caigut i s'ha desplomtat. A Madrid, l'oferta s'ha multiplicat per quatre i aquí cau. Cau l'oferta, molts pisos. Per tant, agafin totes les variants. És un gran error seguir amb la política que estan fent d'intervenir. Naturalment, només posar tot l'accent en aconseguir habitatge públic... També és cert tota la part de la nova construcció, que és més lenta, però a costa del privat. Vostès han d'afavorir que les persones que tenen habitatge el posin en lloguer amb molt bones condicions i no contínuament criminalitzant el propietari. I, escolti'm, amb una voluntat de sancionar *a tope*.

I, després, estalviïs els 22 milions d'euros del tramvia per a Barcelona. Això és una ferida brutal per a Barcelona. És una infraestructura ideològica, que lo que farà serà dividir la ciutat i generar un caos, absolutament, de transport a la ciutat. Això no només ho diu el Grup Popular; ho diu també el RACC.

Eva García Rodríguez

Gràcies. Senyora consellera, no m'ha contestat què ha canviat en matèria de transició ecològica, què ha canviat en aquests tres mesos. No ha canviat absolutament res. Ens diu que hi han unes bosses de diners que la consellera d'Economia ha explicat... És que ho ha d'explicar vostè. I no han de ser bosses; ha de ser el pressupost, amb valor normatiu, amb partida pressupostària. I aquí no hi ha absolutament cap canvi de tres mesos cap aquí. Ara escoltàvem la portaveu d'Esquerra Republicana, i, per tant, constatem que el Grup Socialista, constatem que el Govern socialista de Catalunya compra el marc mental d'Esquerra Republicana absolutament de dalt a baix. Està molt bé doncs que la diputada d'Esquerra ens ho hagi aclarit.

Diu vostè que treballen pel tancament de les nuclears. Escolti'm, les empreses deixen d'invertir, hi ha empreses que deixen d'invertir a Catalunya per la inseguretat jurídica i per la inestabilitat energètica, i se'n van a l'Aragó, a la Comunitat Valenciana, a la Comunitat de Madrid. Això vostè ho sap. Per tant, escolti'm, quan no hi ha vent ni hi ha sol, qui aguanta el sistema? L'energia nuclear. Quan hi han pics de demanda, qui aguanta el sistema? L'energia nuclear. Doncs, per tant, vostès continuïn volent tancar i carregant-se les centrals nuclears.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. El señor Andrés Bello, la señora Mónica Lora. Quan vulguin. Tenen la paraula.

Andrés Bello Sanz

Muchas gracias, presidente. Bueno, voy a intentar contestar a la *consellera* y a los diputados de tres grupos que han hecho referencia a mis comentarios –socialistas, comunistas y separatistas. Esto demuestra, por una parte, que, efectivamente, están pendientes de lo que decimos, con lo cual coinciden con gran parte del pueblo español, que cada vez nos escucha más. Y, además, ha manifestado que están en desacuerdo con lo que hemos dicho, con lo cual nos congratulamos de que sea así. Si estuvieran de acuerdo, nos preocuparíamos, ¿no? Muy bien.

Pues la *consellera* me acusaba de hacer afirmaciones que ha calificado de antiestatutarias. Si me ha parecido entender bien, creo que ha dicho «anticonstitucionales». Bueno, vamos a ver, señora *consellera*, sabe que no es verdad –sabe que no es verdad. Y, bueno, viene utilizando pues la misma táctica que utilizan habitualmente los socialistas de acusar de todos los malos que se nos ocurren a aquellos que no estamos de acuerdo con sus políticas o denunciemos sus propias, que de estas tienen unas cuantas, ¿eh?, y no me he referido a ninguna de ellas.

Bueno, en cuanto al despilfarro, es un clásico nuestro. Nosotros, pues desde VOX, defendemos que hay que suprimir el gasto superfluo, ¿no? Le he hecho una pregunta concreta, ¿no?, de si van a suprimir algún chiringuito, y, como esperaba,

pues no me ha respondido, ¿no?, por lo que parece evidente que no lo van a hacer, que no van a suprimir ninguna de estas fundaciones, consorcios, sociedades, no sé, no sé, muchas cosas y muchos nombres distintos, ¿no?, para calificar lo que comúnmente llamamos un chiringuito, ¿no?

Y, respecto al Meteocat, pues es evidente que es un servicio duplicado y da la misma información que la Aemet. Solo hace falta ver dos telediarios de dos cadenas distintas, una que tenga la información de la Aemet y otra que la tenga del Meteocat y las dos dirán que llueve, o que hará sol; o sea, no hace falta... En fin, es tan evidente –es tan evidente–, ¿eh?, que, vamos, que hagan estas afirmaciones pues sorprende., ¿no? Y, en todo caso, pues lo recuerdo, esto nos cuesta más de 11 millones de euros al año a los contribuyentes catalanes. Y díganse, díganse a los que no llegan a final de mes a ver qué les parece, ¿no?

Yo, por último, quería comentar, respecto a la línea orbital ferroviaria, que no me ha dado tiempo en mi intervención anterior, pues yo le quería hacer una pregunta concreta –aunque es verdad que se ha comentado, ¿no?, se hablaba aquí del *fum*, el humo, ¿no?, bueno–: ¿qué garantía podemos tener los ciudadanos de Cataluña de que esto se realizará si lo tiene que hacer el Gobierno de España, si al Gobierno de España, que es quien lo va a pagar, pues le queda un año escaso y ni tiene presupuestos ni parece que los vaya a tener? ¿No?

Y, luego, dado que la ejecución..., pues ha estimado unos quince años aproximadamente, lo que abarca varias legislaturas, y todo parece prever, y además nosotros deseamos que sea así y haremos lo posible para que sea así, que los socialistas no estarán en estos quince años –espero que ninguno–, ¿han hablado con la oposición en algún momento para explicarles el proyecto y de alguna manera garantizar que esto continuará cuando ustedes dejen de gobernar?

Muchas gracias.

Mónica Lora Cisquer

D'acord. Jo, en matèria d'habitatge, molt breu, no? Perquè dir que l'habitatge és un dret... Obvi, i hi estem completament d'acord, però perquè sigui un dret efectiu doncs aquest habitatge ha d'existir, i a dia d'avui doncs no existeix, no?

Diu que la regulació és la solució, però, des de que estan potenciant totes aquestes regulacions, han limitat preus, han augmentat les obligacions als propietaris i han generat més inseguretats jurídiques. I què ha passat? *Oh là là !*, menys oferta. I és que molts propietaris doncs han retirat els pisos del mercat tradicional. I no només això, sinó que han buscat doncs altres fórmules i altres modalitats en matèria de lloguer. I això és una conseqüència directa d'aquestes decisions, com aquesta decisió, per exemple, en matèria d'habitatge. Vostè m'ha parlat de Madrid; jo li parlo de Catalunya, i aquí, cada cop, a Catalunya es construeix menys del que necessitem. Construir, a més, a dia d'avui és molt més car que fa uns anys, i això també s'ha de tenir en compte, que, com més car sigui construir, més s'encarirà el preu final de l'habitatge, que en aquest cas doncs acaben pagant els consumidors. I, sí, l'habitatge públic és necessari, però és evident que l'Administració sola no pot generar tot l'habitatge que fa falta, i per això necessitem el sector privat, hi insisteixo, amb aquesta col·laboració publicoprivada.

I, després, consellera, sí que li pregaria que no em faci demagògia, perquè, amb l'exemple que m'ha posat en el tema dels inspectors, òndia!, clar, si hi ha situacions d'abús, si hi ha situacions d'aglutinament, lògicament que s'ha d'actuar, perquè clarament és un abús. Però el que no es pot fer és confondre abusos, que poden ser abusos puntuals, no?, amb un problema de fons, que és del que jo estava parlant. I és que el principal problema no és que faltin inspectors, sinó que falten habitatges. I això, doncs ja ho he dit, no es resoldrà posant multes, sinó augmentant l'oferta, que ja l'hi dic, eh?, aquesta és la clau.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Seguim amb els grups parlamentaris. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i, en el seu nom, el seu portaveu, el senyor Lluís Mijoler. Quan vulgui. Té la paraula.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Y le recuerdo, señor Bello, que no me ofende cuando me llama comunista, que estoy muy orgulloso de los orígenes de mi partido, como es el PSUC, y estoy muy orgulloso de mis orígenes familiares. Mi abuelo militó en el PSUC en la

República, en la guerra y en la dictadura, o mi padre, que militó también en la dictadura y en la Transición. Orgullosa de que me llame usted comunista. Sin embargo, usted parece molestarse cuando le llamo fascista o franquista, y esos son sus orígenes. Esa es la realidad, esa es la realidad de ustedes, la Falange y la dictadura del general Franco. Pues no pasa nada. Usted es un fascista, y yo se lo digo y usted no se ofende. Y de la misma forma que usted no me ofende a mí –se lo vuelvo a decir mil veces– cuando me llame comunista.

I entenc que a VOX no li agradi la regulació: no els hi agraden les regulacions, no els hi agraden els inspectors, clar que no. Ells, mercat lliure..., y que sea el capitalismo el que campe a sus anchas. Això sí, el que sí que els agrada és muntar patrulles per allò que..., com en diuen? Reemigrar la gent?, o deportar? Com ho diuen això? Fer caceres, en diuen, quan van pel metro? Doncs això els hi agrada més, oi? La col·laboració publicoprivada per vostès és això, no?, les milícies urbanes.

Bé, parlem d'habitatge, consellera, i em quedarà poc temps. Les mesures que hem pactat en habitatge els Comuns amb el Govern són centrals, i ho són perquè és evident que l'habitatge és una de les causes de desigualtat, o la causa de desigualtat principal avui a Catalunya. És el primer problema material de milers de famílies, de joves, de persones grans, de treballadores i també de molts municipis que veuen com el mercat el que fa és expulsar veïns i veïnes dels seus pobles. Per això, quan parlem d'habitatge no parlem només de promocions futures, no parlem només de grans anuncis; volem parlar de pressupost, de parc públic, d'ajuts al lloguer, de rehabilitació, de compra pública, d'eines per als ajuntaments i també de capacitat real per fer complir la llei. Tot això, tot ha de ser al mateix temps.

I aquest és un punt que volem subratllar especialment –l'hi deia abans–: sense inspecció, sense disciplina, sense capacitat sancionadora, les polítiques d'habitatge queden coixes. Per això és tan rellevant aquesta creació de la Direcció General de Disciplina d'Habitatge, amb una capacitat real d'actuació, un òrgan fort, especialitzat i dotat de recursos per desplegar la inspecció d'habitatge a Catalunya. I aquesta estructura ha de permetre perseguir l'ús fraudulent de l'habitatge, controlar els incompliments dels grans tenidors, detectar els habitatges buits, actuar davant de

pràctiques especulatives, garantir el compliment d'obligacions legals i protegir – sobretot protegir– millor les persones llogateres i les famílies vulnerables. La disciplina d'habitatge, que ningú se n'oblidi, és política social, és política contra l'especulació, és política de defensa del dret a l'habitatge i és també una manera de dir que les lleis s'han de complir, també quan afecten grans propietaris, fons d'inversió o operadors que intenten esquivar les seves obligacions. Com diu sovint el president, a Catalunya, qui la fa la paga. I, en aquest sentit, també és fonamental implementar de manera efectiva aquest cos d'inspectors d'habitatge i també la unitat antidesnonaments. L'acord preveu desplegar aquests instruments aquest 2026 i reforçar-los amb posterioritat. i això ha de servir per passar d'una política d'habitatge massa reactiva a una que sigui més preventiva, més present al territori i amb més capacitat d'intervenció.

I en xifres. L'acord situa l'habitatge com una prioritat real, amb l'objectiu d'arribar a aquests 1.250 milions d'euros anuals en polítiques d'habitatge executades pel departament –partides per a compra, ajuts al lloguer i rehabilitació– i amb recursos addicionals a través de l'ICF. Una de les mesures centrals és mantenir i reforçar la compra pública d'habitatge, aquests fins a 300 milions d'euros per ampliar el parc públic de lloguer i per preservar els habitatges assequibles davant d'operacions especulatives. I és també important l'increment dels ajuts al lloguer –ho ha dit la consellera– si augmentem fins a aquests 303 milions d'euros el 2026, ampliant la cobertura a desenes de milers de famílies.

En matèria de construcció d'habitatge, l'acord reforça aquest compromís amb el pla Cinquanta Mil i preveu que l'Incasòl tingui en diferents estadis de promoció, adquisició o cessió del sòl un mínim d'aquests 7.500 habitatges públics protegits a acabar el 2026, i també es preveu impulsar convenis amb cooperatives d'habitatge i entitats de lloguer social per fomentar l'habitatge cooperatiu i social en cessió d'ús. I aquest punt és important per nosaltres, perquè necessitem diversificar les formes d'accés a l'habitatge assequible. Habitatge públic de lloguer, sí, evidentment, però també habitatge cooperatiu, també cessió d'ús, també promoció social, mobilitzar sòl públic i col·laboració amb les entitats sense ànim de lucre.

També hem pactat reforçar la rehabilitació amb l'objectiu de rehabilitar habitatges i incorporar-los al parc d'habitatge protegit. És una política imprescindible, perquè no tot passa per construir de nou, sobretot amb les carències que tenim. Catalunya té molt parc envellit, amb finques vulnerables, edificis amb problemes d'accessibilitat, d'eficiència energètica i d'habitabilitat. Rehabilitar és millorar també la vida de la gent. I, en aquest sentit, especialment importants les mesures per intervenir en finques d'alta complexitat, el pla d'ascensors i eliminació de barreres i les polítiques de regeneració urbana. La rehabilitació no pot ser només per a qui pot avançar diners o assumir tràmits complexos; ha d'arribar també a comunitats vulnerables. I és molt rellevant dotar de recursos el desplegament de la llei de barris. Encara que la competència és del Departament de Presidència, ja ho vam posar en valor aquest dilluns.

Un altre punt important, municipalista, és el pacte per avançar en una modificació de la llei d'urbanisme per habilitar els municipis a limitar compres especulatives i garantir la pròrroga de les zones residencials tensionades als municipis que compleixin els requisits –i acabo, president. Per això, hi insistim, l'increment pressupostari és imprescindible, però no n'hi ha prou amb posar més diners: cal construir una administració d'habitatge amb múscul, una administració capaç de comprar, promoure, rehabilitar, ajudar, inspeccionar, sancionar i coordinar-se amb el món local.

En definitiva, el bloc d'habitatge respon a una idea molt clara: el dret a l'habitatge no es garanteix només amb declaracions; es fa amb parc públic, amb pressupost i amb capacitat d'intervenció. I això és el que defensem, una política d'habitatge que no es limiti a acompanyar el mercat, sinó que sigui capaç d'intervenir-hi; sí, una política que protegeixi les famílies, amplii el parc públic, doni suport als municipis i faci complir les normes.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. El seu portaveu, el senyor Dani Cornellà. Quan vulgui. Té la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, president. Bé, consellera, sobre l'Agència de Natura. Escolti, es deu confondre. Al debat de política general del 24, quan vostè ja era consellera, una de les propostes de resolució que es van aprovar, precisament, era aprovar els estatuts de l'Agència de la Natura, la llei de la biodiversitat i dotar la xarxa de parcs naturals de plans de gestió i de personal adequat abans del 2025. Bé, algunes coses les han fet aquest any. I les que són abans del 2025 encara hi són a temps, que seria l'Agència de Natura. I aquí sí que li recordo que, per exemple, i l'hi dic no pas per generar polèmica, però vostès

Fitxer 14

sí que han votat en contra, de vegades, de l'agència de la natura a proposta, per exemple, dels comuns el febrer del 2024 i van votar-hi en contra, conjuntament amb VOX, Ciutadans i PP. I no es va aprovar una proposta que van presentar els Comuns. Ho dic per posar les coses al seu lloc.

Després, sobre el tema del fum. Aviam, no diem pas que tots els pressupostos són fum. Nosaltres, el que diem és que quan vostès presenten la línia orbital i la presenten d'aquesta manera tan contradictòria i tan estranya o digui-li com vulgui, un diu una cosa i l'altre diu una altra. L'alcaldeessa es queda pàl·lida. El president penja un mapa, bé, una fotografia que no és, etcètera. Doncs bé, per vostè li pot semblar una cosa menor. A nosaltres ens genera molts de dubtes i li diguem perquè és que no és la primera vegada que passa. Per exemple, amb els terminis dels intercanviadors de l'R8, la que vostè mateixa va dir en roda de premsa que estarien el 2028, d'acord amb l'encomana de gestió que van fer i ens ho van confirmar per escrit a una pregunta parlamentària que li vaig fer. Però després ha sortit que estaran el 2031-2032 com a fase zero de la LOF, és a dir, el de la línia orbital. O per exemple, el fet que el tram 1 a l'acord de la línia orbital diu que es començarà a estudiar al 2028, però que és un estudi informatiu que el Ministeri ja fa dos anys que està redactant i que seria hora que el traguessin a informació pública. O sigui, que anuncien un acord que en realitat endarrereix el que ja eren compromisos anteriors.

I quan li parlo de fum i de desconfiança, és per aquestes coses. I escolti, que jo no m'invento res. Això és així. Això ha passat així.

Referent a l'habitatge, nosaltres el que li preguntàvem és als diferents milions, que el president... No? Perquè, és clar, això de prometre a futurible, escolti, evidentment que hi ha d'haver sempre al calaix projectes. No diem pas que no. En els municipis, a la Generalitat, a tot arreu n'hi ha d'haver. Però, és clar, si a les grans mesures de començar la legislatura, quan finalment aproven el primer pressupost, o sembla que l'aprovaran, doncs ja les grans proclames que vam fer quan vam començar la legislatura ja s'han difuminat una mica i els diners que parlaven ja no queden tan clars i no surten de la mateixa manera, com a mínim avui no ens els ha presentat, que com va començar la legislatura, doncs, bé, és una mica de fum per nosaltres. A l'igual que després ens diu això de Celrà. Si, escolti, si hi ha projectes en aquest pressupost molt interessants i el carril bici, que, a més, venen de lluny. Venen de lluny, perquè les obres del carril bici, això ja ve de la legislatura anterior, que aquestes infraestructures van molt lentes. I realment això de la variant sí que és veritat que ve d'incompliments del Govern quan governava Junts. Estem parlant de fa uns quants anys. Després, quan va governar Esquerra Republicana, és veritat que tampoc no es va complir. I ara vostès han complert. I escolti i ho dic ben clarament. I amb això i d'altres coses, però amb d'altres també he de dir que no han complert. Vull dir que al final a un pressupost, hi ha una part important i, per exemple, si arriben a pactar –que espero que sí, no sé com està ara mateix– amb els docents, escolti, encantats de la vida! Que el pressupost contempli si arriben a un acord satisfactori amb els docents, amb el sector sanitari, amb... Per nosaltres, que són amb infraestructura de país, tots aquests..., tot aquest sector.

Per tant, hi ha coses que és evident que nosaltres hi estem d'acord i hi donem suport. Però així, en general, doncs hi ha coses que ens frenen moltíssim i vostès ho saben. Quan parlem... Aquestes contradiccions de transició ecològica, nosaltres no podem entendre com algú que realment vol fer una transició energètica ecològica, defensa l'ampliació de l'aeroport o defensa les ampliacions de les autopistes i, per altre costat, vol descarbonitzar posant...

Totes aquestes contradiccions, a nosaltres és el que ens allunyen i, evidentment, la qüestió nacional, que no cal que diguem res, que no –i acabo, president– que tota la gent de Catalunya ja sap que tenim un projecte nacional molt diferenciat i no passa absolutament res. És tan legítim el seu com el nostre, però nosaltres la nostra funció és fiscalitzar i així ho fem. I és evident que hi ha coses molt positives en aquest pressupost i coses molt negatives en la nostra manera d'entendre el país que volem.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara, com abans, seria el torn del Grup Parlamentari Mixt, d'Aliança Catalana, però atès que no hi ha cap de les dues diputades, és el torn del Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar, que renuncia al seu torn i, per tant, doncs ara ja directament, doncs, per finalitzar, és la darrera intervenció per un temps màxim de quinze minuts. Si no els vol esgotar, com vostè consideri, consellera.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Silvia Paneque i Sureda)

M'està induint, president, m'està induint.

El president

En qualsevol cas, doncs, quan vulgui, té la paraula.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Silvia Paneque i Sureda)

No, crec que no ho esgotaré. Faré una reflexió general, si els sembla, perquè alguns elements jo crec que han quedat respostos. Han estat reiterats. S'ha dit: «Aquests pressupostos no resolen els problemes». El que no resol els problemes és no tenir-ne i portàvem massa temps sense pressupostos a Catalunya. I vull agrair novament l'esforç dels grups parlamentaris d'Esquerra Republicana, dels Comuns i el grup parlamentari que dona suport al Govern per haver fet l'esforç de sortir de la zona de comoditat i, efectivament, fer una anàlisi molt simple, que és: Quins reptes tenim a Catalunya? Quins recursos hi posem amb els recursos que tenim? Per tant, jo crec que el que segur que no resolía era la situació de bloqueig que teníem fins ara i, per

tant, crec que és una bona notícia per al país, més enllà de les discrepàncies legítimes –només faltaria!– que aquests pressupostos puguin ser una realitat.

I es reitera a l'àmbit d'aquests recursos que anunciem amb projectes concrets, amb acords concrets, d'on surten? Jo hi torno. En l'acord de pressupostos, en els pressupostos que es varen presentar al Parlament i que, com saben, amb un acord amb Esquerra Republicana, es van retirar de la seva tramitació, allà hi havia una quantitat de recursos econòmics no assignats a partides pressupostàries concretes i, a més, hi ha una previsió de majors ingressos que, com que estem a maig, ja podem veure l'evolució. És positiva, per sobre de l'esperada. Per tant, amb aquests recursos econòmics no assignats a partides concretes i amb aquests majors ingressos és amb els recursos que s'alimenten aquests acords que hem anunciat. On anirien a parar d'aquest departament de manera majoritària? Doncs a un augment pel pla de barris, al pla Regenera, per tant, àmbit d'habitatge, més recursos habitatge. En polítiques ambientals, jo destacaria l'àmbit de l'ANACAT, Direcció general, per tant, amb aquests 100 milions d'euros, amb aigua... Amb els projectes que he destacat, però el seu origen són aquests.

Què no trobaran aquí? Els recursos de la línia orbital ferroviària. Aquí hi ha un acord, a través de la bilateral, amb el Ministeri, doncs igual que les encomanes. Les encomanes, vostès no les trobaran aquí. Els recursos que venen del *plan* Vivienda que comencem a ingressar a partir del juliol tampoc els trobaran aquí. Però en qualsevol cas són compromisos, recursos compromesos en la majoria dels que he dit, per part del Ministeri de Transports per desplegar aquestes polítiques. Hi insisteixo, qui vulgui conèixer la línia orbital ferroviària amb detall, disposada a parlar-ne amb tots vostès i a través del PDU, vostès podran veure fins i tot les reserves del sòl.

Amb respecte a les encomanes, perdonin que els he donat una dada inexacta. Havia parlat de 700 milions d'euros i són 1.130 milions d'euros i aquí hi ha inclosos alguns projectes de l'AP-7 i l'AP-2, que vostès també, des del grup parlamentari de Junts, em reivindicaven. Estan en aquestes encomanes. Per tant, tampoc els trobaran en aquests pressupostos com a partida pressupostària, però són projectes que, en qualsevol cas, mirin, si en volen fer el seguiment, finalment, tant de l'execució del

mateix pressupost com de l'execució del mateix projecte, vostès tindran l'oportunitat de veure si compleixen o no.

I, efectivament, a vegades alguns projectes s'endarrereixen. Valgui també, senyor Cornellà, la transparència d'explicar-ho. Finalment, quan un projecte veiem que s'endarrereix per un o altre motiu, s'explica que s'endarrereix i s'explica el per què. Per tant, desconfiança cap. Transparència en qualsevol cas.

I en l'àmbit de l'habitatge, que han sortit diferents qüestions. Miri, el nombre de contractes de lloguer amb valor absolut ha crescut en 12.000. Estic farta de dir-ho i són dades de fiances de l'Incasòl. Per tant, són dades oficials. Això, dades del 2025. Són dades oficials, que el lloguer, el preu del lloguer, s'ha contingut a Catalunya. Vostès, mirin la gràfica del creixement exponencial que hi havia abans de la declaració de zones tensionades i del topall de lloguer i mirin la línia d'estabilització que hi ha després. I comparin-la, si volen, amb municipis que no estan en zones tensionades a Catalunya. Ja, ja no dic Madrid.

A més a més, en aquest últim trimestre, què hem vist? Que els usos d'habitatge temporal, a més a més, l'ús temporal disminueix dràsticament. Efectivament, que teníem un punt de fuga i quan hem regulat el topall també per als usos temporals, hem vist com, efectivament, doncs, aquests usos disminueixen. I hem vist també, efectivament, com fons que especulen amb l'habitatge... L'habitatge, l'habitatge, volem que sigui d'ús residencial de manera prioritària. Aquest és l'últim objectiu del Govern. Efectivament, no volem aquests fons que compren edificis sencers, que es rehabiliten i que venen multiplicant per quatre o per cinc. Efectivament, sí, estem lluitant contra aquest model, això és així.

I discrepem. Però si això és així, però en cap cas anem en contra del petit propietari tenidor, en cap cas. De fet, des de l'Agència de l'Habitatge hi ha el programa d'Avallloguer, que volem millorar. Aquí sí que els estenc la mà per poder-ho treballar, per donar garanties, les màximes garanties al petit tenidor, perquè pugui posar el seu pis en els fons tant dels ajuntaments com de la pròpia agència perquè ho puguem gestionar amb totes les garanties. Per tant, el que perseguim és el que vol fer un ús financer de l'habitatge, sí, amb totes les eines que tenim: legislatives, règim sancionador. És així, perquè volem que l'ús de l'habitatge a Catalunya sigui un ús

preferentment residencial. No volem que sigui un bé financer. Està donant rendibilitats molt elevades i el model del Govern és que això no sigui així. I això és legítim. Discrepem, però és legítim que despleguem, juntament amb polítiques de tanteig i retracte, juntament amb el fons d'emancipació, juntament amb la reserva de solars, amb els concursos i amb la construcció del nou parc. Però efectivament, aquesta és una línia de treball del Govern.

I, fixi's, em passaven unes dades del degà del Col·legi de Registradors i Registradores, per tant, dades també oficials que en el darrer trimestre el preu per metre quadrat, efectivament, hi ha hagut un creixement d'un 7,6 per cent, però és que Madrid, un catorze. Sí, *¡qué pesada!* Sí, però és que són models diferents. I com que vostès em contraposen models, jo efectivament, els hi dono dades d'un model i de l'altre. Doncs sí. Doncs sí. (*Remor de veus.*) No li deia a vostè, però com que m'ha... Sí, doncs sí, contrasto amb models que estan a les antípodes del model català, efectivament, i ho continuaré fent.

I aprofito per donar-los. Vostè m'ha preguntat quina...? ¿Qué chiringuito intentaría suprimir? Pues mire, políticamente, ¿eh?, pero el suyo, el suyo. (*Rialles.*) Este es el que pretendo políticamente eliminar, efectivamente, a través de elecciones, sí, y con todas las de la ley. Pero sí, este es el que pretendo eliminar, el de la extrema derecha a Catalunya.

I em deia: També per què no li explica aquests 11 milions del Meteocat als ciutadans i ciutadanes de Catalunya? Perquè no els hi expliquen vostès als ciutadans de València, què significa eliminar depèn quines estructures de Protecció Civil? Vagin i els expliquin als ciutadans i a les famílies dels morts de València.

Gràcies.

El president

Molt bé, doncs, moltes gràcies, consellera. No ha esgotat el temps. Gràcies, honorable consellera, secretari general, persones del departament que els acompanyen, diputats i diputades. Sento haver estat una mica estricte amb els terminis, però hem estat gairebé tres hores i mitja.

I abans d'acabar, només una última cosa, els desitjo molt bon cap de setmana.
(Rialles.)

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...